

ศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพัก
ของสถาบันอุดมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ตุลาคม 2544
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยทักษิณ

คณะกรรมการควบคุม และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.วีระชัย เสมามักดี)
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ มะโน คำบำรุง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.วีระชัย เสมามักดี)
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ มะโน คำบำรุง)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ อนันต์ ประศาสน์กุล)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ เจียบประเสริฐ)

มหาวิทยาลัยทักษิณอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

..... ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา
(อาจารย์ ดร.ฉันทัส ทองช่วย)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้ความกรุณาให้คำแนะนำอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมามักดี ประธานกรรมการ และรองศาสตราจารย์มะโน คำบำรุง กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ชिरวัฒน์ นิจนตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ เจียบประเสริฐ อาจารย์อนันต์ ประศาสน์กุล อาจารย์ ดร.อาคม วัดไธสง อาจารย์ ดร.โสภาค วิริโยธิน รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภูมิ ประทุมทรัพย์ อาจารย์ ดร.พรทิพย์ เสมามักดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สำราญ ไชยศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศึกษาสิขน์ มณีพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กุลวรา สุวรรณพิมล อาจารย์สุคนธ์ วิเชียรรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิธร นันทิยานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิจิตร สังข์ประพันธ์ อาจารย์สวัสดิ์ สุวรรณสังข์ ที่ได้กรุณา ถ่ายทอดความรู้และให้คำแนะนำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ เจียบประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศึกษาสิขน์ มณีพันธ์ อาจารย์วิโรจน์ ภู่อ่อง ที่ได้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเครื่องมือสำหรับการวิจัย และขอขอบพระคุณคุณสมหมาย บุญลอย หัวหน้าฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต อาจารย์ผู้สดี พรผล อาจารย์ศรัณยา นาคแก้ว อาจารย์จิราพร บุตรสันติ อาจารย์สถิรนนท์ อยู่คงแก้ว อาจารย์ที่ควบคุมหอพักสถาบันราชภัฏภูเก็ต ที่อำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

ขอขอบคุณ อาจารย์วิโรจน์ ลิ้มสกุล อาจารย์เต็มศักดิ์ ปิ่นสวัสดิ์ อาจารย์กษิติภูมิ คำศรี พล.ต.ต.วันชัย สมศักดิ์ คุณณิชนันท์ ชัยชนะ และสิบเอกวิโรจน์ ใส้ระหมัน ที่ได้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ และคอยให้กำลังใจตลอดระยะเวลาการศึกษาและการทำวิทยานิพนธ์ จนทำให้ผู้วิจัยสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้โดยสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาที่อยู่หอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และนักศึกษาที่อยู่หอพักสถาบันราชภัฏภูเก็ต ทุกคนที่กรุณาให้ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบคุณบัณฑิตศึกษาสถาบันราชภัฏภูเก็ตและมหาวิทยาลัยทักษิณ และผู้เกี่ยวข้องที่ไม่ได้เอ่ยนามมา ณ ที่นี้ ที่มีส่วนช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

คุณค่าและประโยชน์อันใดที่พึงจะเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็น กตัญญูตาแก่ บิดา มารดา ตลอดจนบูรพาจารย์ของผู้วิจัย และผู้มีพระคุณทุกท่าน

บุหงา วงศ์ทิพย์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	การบริหาร.....	8
	การบริหารการศึกษา.....	9
	การบริหารกิจกรรมนักศึกษา.....	10
	งานกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา.....	11
	ความหมายของกิจการนักศึกษา.....	11
	ขอบข่ายของกิจการนักศึกษา.....	12
	แนวคิดในการพัฒนานักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา.....	14
	ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา.....	15
	วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา.....	16
	ประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษา.....	17
	ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา.....	18
	กิจกรรมด้านวิชาการ.....	19
	กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ.....	20
	กิจกรรมด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม.....	21
	กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์.....	22
	งานหอพักนักศึกษา.....	23
	นักศึกษากับการใช้เวลาว่าง.....	25
	ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการใช้เวลาว่าง.....	25

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
งานวิจัยในประเทศ.....	27
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	29
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	31
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	32
วิธีสร้างเครื่องมือ.....	33
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	34
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	50
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	50
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
อภิปรายผล.....	53
ข้อเสนอแนะ.....	61
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป.....	61
บรรณานุกรม.....	62

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	68
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	69
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม.....	75
ภาคผนวก ค ตาราง 16	85
บทคัดย่อ.....	89
ประวัติของผู้วิจัย	94

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษา สังกัด เพศ และชั้นปี ปีการศึกษา 2544.....	32
2 แสดงที่มาของแบบสอบถาม.....	37
3 แสดงข้อมูลของแบบสอบถามจำแนกตาม จำแนกตาม สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษา สังกัด เพศ และชั้นปี	38
4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของ นักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต	39
5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของ นักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรสถาบัน อุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด.....	40
6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของ นักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร เพศ.....	41
7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของ นักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร ระดับ ชั้นปี.....	42
8 แสดงการเปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรสถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษา สังกัด.....	43
9 แสดงการเปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร เพศ.....	44
10 แสดงการเปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ด้านวิชาการ ตามตัวแปร ระดับชั้นปี.....	45
11 แสดงการเปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ด้านกีฬาและนันทนาการ ตามตัวแปร ระดับชั้นปี.....	45

12	แสดงการเปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ตามตัวแปร ระดับชั้นปี.....	46
13	แสดงการเปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ตามตัวแปร ระดับชั้นปี.....	46
14	แสดงการเปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ภาพรวม ตามตัวแปร ระดับชั้นปี.....	47
15	แสดงความถี่ ข้อเสนอแนะต่อกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต.....	47
16	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของ นักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ตรายชื่อ.....	86

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน สามารถดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีสันติสุขและสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านของประเทศ โดยนัยดังกล่าวความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาจึงเน้นการพัฒนาบุคคลในสี่ด้านคือ ด้านปัญญา ด้านจิตใจ ด้านร่างกาย และด้านสังคม (ศิริวัฒน์ นิเจนตร. 2537 : 15) การศึกษาของไทยจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ทันต่อสถานการณ์ เพื่อสร้างศักยภาพของประเทศให้สามารถอยู่ในประชาคมอย่างมีศักดิ์ศรี และสังคมส่วนรวมมีความสุข แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 8 จึงมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะของคนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม มีสุขภาพพลานามัยที่ดีและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สว่าง ภูวัฒน์วิบูลย์. 2540 : 2) การที่ประเทศจะเจริญก้าวหน้าได้นั้นจะต้องมีการพัฒนาทุก ๆ ด้านไปพร้อม ๆ กัน คือ ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษาและวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านการศึกษาซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานของการพัฒนาต่าง ๆ ดังนั้นการพัฒนาให้โอกาสผู้เรียนมีบทบาทร่วมในการพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ ให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานแทนการจัดตามศักยภาพของผู้จัดหรือหน่วยงานที่จัด จำเป็นที่จะต้องอาศัยสถานศึกษา (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 10) สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ ภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาไม่ว่าจะจัดอยู่ในรูปแบบใดก็ตามก็คือ การพัฒนากำลังคนออกไปพัฒนาประเทศ บุคคลที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศจะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพดี มีความสมบูรณ์ทั้งทางวิชาชีพชั้นสูง สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ (สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2525 : 31) บทบาทสำคัญของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาขั้นสูงสุด อันเป็นสิ่งที่สังคมมุ่งหวังไว้คือ การผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้รอบรู้ด้านวิชาการชั้นสูง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพเพื่อการพัฒนาสังคม และการเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม และบุคลิกภาพที่เหมาะสม (วิจิตร ศรีสอาน. 2522 : 21) การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียวไม่อาจทำให้ผู้เรียนเกิดบุคลิกภาพตามที่สังคมต้องการได้อย่างสมบูรณ์แบบ การที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จ ทั้งด้านวิชาการและด้านสังคมได้นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (intellectual factor) และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา (non-intellectual factor) การพัฒนานคนจะเป็นผลสัมฤทธิ์

ได้ก็ต่อเมื่อได้มีการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลในทุก ๆ ด้าน เพื่อจะได้มีส่วนร่วมในสถาบันทางสังคมต่าง ๆ อย่างจริงจังอันเป็นภาระและความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 23 ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาและมาตราที่ 24 ให้การจัดการกระบวนการเรียนรู้ โดยเน้นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2540 : 7 – 8) ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการให้การศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะสำคัญสองประการคือ ผลิตกำลังคน (manpower) ให้ได้มาตรฐานทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพเพื่อออกไปสนองความต้องการของสังคม และเพื่อให้เป็นคนที่สมบูรณ์ (manhood) กล่าวคือ เป็นทั้งคนเก่ง คนดี หรือเป็นบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม (ทบวงมหาวิทยาลัย 2538 : 5) ซึ่งจะต้องกระทำผ่านคนและกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบในหลักสูตร นอกหลักสูตร เสริมหลักสูตรกิจกรรมเหล่านี้จะเป็นตัวกล่อมเกล่าให้คนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ขึ้น ดังนั้นกิจกรรมในเวลารว่างของนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษา ที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ การจะพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์นั้นมีปัจจัยหลายอย่างประกอบกัน ได้แก่ ปัจจัยทางวิชาการ ด้านการบริหาร ด้านสภาพแวดล้อม ด้านสังคมกลุ่มเพื่อนโดยมีกิจกรรม (student activities) ในเวลารว่างเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ (สำเนา ขจรศิลป์ 2525 : 1)

สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นจะต้องพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาให้ถึงขีดสุด ต้องให้ความสนใจต่อความต้องการ ความรู้สึกนึกคิดและธรรมชาติของนักศึกษา เพื่อจะได้ทราบข้อมูลบางประการ ดังที่ แอสติน (Astin, 1968 : 49) กล่าวว่าหน้าที่สำคัญของมหาวิทยาลัยจะต้องพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีคุณภาพ และการศึกษาทางด้านบุคลิกภาพของนักศึกษาก็เป็นสิ่งหนึ่งที่จะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ

การศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาเป็นการศึกษาทางด้านบุคลิกภาพที่จัดเป็นขั้นแรกของการพัฒนาคนทำให้รู้จักนักศึกษา รู้ถึงความต้องการความสนใจ และธรรมชาติของ นักศึกษา ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่นักศึกษาได้รับจากสถาบันจะมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษามากเพราะจะเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตต่อไป

ในปัจจุบันความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทำให้บ้านเมืองเจริญขึ้น มีผลให้การดำเนินชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก มนุษย์ได้รับความสะดวกสบายและ

รวดเร็วกว่าเดิมในการใช้ชีวิตประจำวัน จากผลของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาต่าง ๆ คนเราจึงมีเวลาว่างมากขึ้น จากผลการวิจัยของแคปแลน (Kaplan. 1975 : 284) ได้ให้ข้อสนับสนุนว่าจำนวนชั่วโมงการทำงานของคนจะลดลงเรื่อย ๆ ในแต่ละสัปดาห์ ทำให้คนเรามีเวลาว่างมากขึ้น และจะมีผลต่อเวลาว่างของนักศึกษา ซึ่งจะมากขึ้นกว่าเดิมด้วย

ลักษณะการเรียนในมหาวิทยาลัยนั้น นักศึกษาจะมีเวลาว่างแตกต่างกันทั้งนี้เพราะหลักสูตรและการสอนในระดับอุดมศึกษามีความแตกต่างจากระดับอื่น ๆ อยู่มาก นักศึกษาจึงมีความเป็นอิสระในการใช้เวลาไปในทางที่ตนพอใจ บางคนก็อาจใช้เวลาว่างในเรื่องที่ไม่เหมาะสม เช่นการดื่มสุรา และเล่นการพนัน รวมทั้งการใช้จ่ายฟุ้งเฟ้อ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจัดเป็นการใช้เวลาว่างที่ไม่เป็นประโยชน์ และจะส่งผลกระทบต่อการเรียนและการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาได้ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีเวลาว่างโดยเฉลี่ยประมาณ 52 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ หรือประมาณ 5 – 7 ชั่วโมงต่อวัน สำหรับการการทำกิจวัตร พบปะเพื่อนฝูง และหาความเพลิดเพลิน (สมบัติ กาญจนกิจ. 2520 : 290) เวลาว่างเหล่านี้นักศึกษาอาจเลือกใช้ได้หลายลักษณะและในกิจกรรมที่หลากหลายซึ่งการใช้เวลาว่างในทางที่เป็นประโยชน์ก็มีได้หลายทางด้วยกันเช่น การฟังดนตรี ดูละคร อ่านหนังสือ ดูภาพยนตร์ เล่นกีฬา ฯลฯ การใช้เวลาว่างในทางที่ถูกต้องนั้น ผลดีที่ได้รับอาจเป็นการค้นพบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ และได้รับความเพลิดเพลินจากงานที่ทำ ขณะเดียวกันการไม่รู้จักรักใช้เวลาว่างในทางที่ไม่เหมาะสมก็จะทำให้เกิดปัญหาต่อตัวนักศึกษาทั้งในด้านการเรียนและการดำเนินชีวิตด้วย มีผลการวิจัยหลายชิ้นระบุว่า ปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่น่าจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ การไม่รู้จักรักใช้เวลาว่างให้เหมาะสม (วรพุดผิ จรัสตระกูล. 2524) การศึกษาเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะละเลยเสียมิได้

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาค สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก นักศึกษาที่มาจากหลายจังหวัดในประเทศจำเป็นต้องอาศัยอยู่ในหอพักเป็นส่วนใหญ่ ในปีการศึกษา 2544 มีนักศึกษาที่อยู่ประจำในหอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตภูเก็ตจำนวน 305 คน (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2544) สถาบันราชภัฏ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งขึ้นมาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาด้านวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตราย ส่งเสริมวิทย์ฐานนครและบุคลากรประจำการ ให้มีความรู้ความสามารถเพื่อรับใช้สังคม (สถาบันราชภัฏภูเก็ต .2544 : 2) มีภาระหน้าที่ในการจัดการศึกษาวิชาชีพชั้นสูงตามความต้องการของท้องถิ่น วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม และการพัฒนาบุคลากรประจำการ เพื่อให้การปฏิบัติงานดัง

กล่าวต่อเนื่องและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและประเทศ ในปีการศึกษา 2544 มีนักศึกษาที่อยู่ประจำในหอพักของสถาบันราชภัฏภูเก็ต จำนวน 317 คน (สถาบันราชภัฏภูเก็ต. 2544)

นักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาต้องรับผิดชอบตนเองในทุก ๆ ด้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เวลาทั้งหมดของนักศึกษาจะขึ้นอยู่กับความรู้จักแบ่งเวลาของแต่ละคนในขณะที่สภาพการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยยังคงมีเวลาว่างในแต่ละช่วงของวันคิดเป็นจำนวนหลายชั่วโมง นักศึกษาที่อยู่หอพักสามารถใช้เวลาว่างของตนเองได้อย่างอิสระตามแต่ความสนใจและลักษณะนิสัยของนักศึกษาที่ชอบประพฤติปฏิบัติอันเป็นไปตามความสนใจ และธรรมชาติที่แตกต่างกันในแต่ละคน มหาวิทยาลัยนั้นมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องรับผิดชอบในการพัฒนานักศึกษาในทุก ๆ ด้านโดยเฉพาะนักศึกษาหอพัก เวลาส่วนใหญ่จะอยู่ในมหาวิทยาลัยมากกว่าสถานที่อื่น ๆ การที่นักศึกษาอยู่หอพักนั้น เป็นการรวมเอาพื้นฐานความรู้และความสนใจที่แตกต่างกันให้ได้มีโอกาสมาใช้ชีวิตความเป็นอยู่ร่วมกัน การศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักจะช่วยให้ทราบถึงลักษณะการใช้เวลาว่างของนักศึกษาว่าเหมาะสมหรือไม่อย่างไร ทำให้ทราบถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาปฏิบัติในเวลาว่าง ช่วยให้รู้จักนักศึกษาดีขึ้น และนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนานักศึกษาได้โดยถูกต้อง ซึ่งตามสภาพที่เป็นอยู่นั้น การใช้เวลาว่างของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ตและสถาบันราชภัฏภูเก็ตยังไม่ได้มีการสำรวจหรือศึกษาค้นคว้าแต่อย่างใด

ผู้วิจัยในฐานะที่เคยเป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ตได้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ และสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าถึงกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนปลาย และจะมีความสำคัญมากในการใช้เวลาว่างเพื่อนำไปพัฒนาความรู้ การประพฤติปฏิบัติตัวที่เหมาะสม โดยจะเป็นเป็นประโยชน์ต่อตนเองในการใช้ชีวิตในสังคมด้านต่าง ๆ ในอนาคต และเพื่อประโยชน์ด้านการพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ตและสถาบันราชภัฏภูเก็ต เพื่อเป็นข้อมูลในการที่จะนำมาแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของสถาบันต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ เพศ และชั้นปี
3. เพื่อทราบปัญหาข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่อกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษาจะช่วยให้ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจในธรรมชาติ ความสนใจ และความต้องการของนักศึกษาได้ดีขึ้น
2. ผลของการศึกษาค้นคว้า จะเป็นประโยชน์ให้สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ตใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ให้สอดคล้องกับนโยบายในการส่งเสริมให้นักศึกษามีความเจริญงอกงาม ทั้งทางด้านสติปัญญา และทางสังคมโดยสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาด้วย
3. ผลของการศึกษาค้นคว้า นี้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ได้แก่อาจารย์ที่ปรึกษา นักแนะแนวการศึกษา และนักวิชาการศึกษา

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้า นี้ มุ่งศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ใน สี่ ด้านคือ ด้านวิชาการ ด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และที่อยู่หอพักของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ประจำปีการศึกษา 2544 จำนวน 622 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสัดส่วนของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan.1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 238 คน เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 117 คน และเป็นนักศึกษาสถาบันราชภัฏภูเก็ต จำนวน 121 คน แล้วใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามตัวแปรเพศ ชั้นปี จากนั้นใช้การสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) โดยการจับฉลาก

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด ได้แก่

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต

สถาบันราชภัฏภูเก็ต

3.1.2 เพศ แยกเป็น ชาย และหญิง

3.1.3 ระดับชั้นปี ได้แก่ ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ กิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษา 4 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านวิชาการ

3.2.2 ด้านกีฬาและนันทนาการ

3.2.3 ด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

3.2.4 ด้านบำเพ็ญประโยชน์

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. กิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ต แตกต่างกัน

2. กิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต แตกต่างกัน

3. กิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ต่างระดับชั้นปี แตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ต
2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตภูเก็ต และนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี หรือหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ที่อยู่หอพักของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ประจำปีการศึกษา 2544
3. วิทยาเขตภูเก็ต หมายถึง เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตั้งอยู่ที่ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต
4. ระดับชั้นปี หมายถึง ฐานะชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ แบ่งเป็น 4 กลุ่มคือ ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4
5. กิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่าง หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัตินอกห้องเรียน นอกเหนือจากชั่วโมงที่ระบุไว้ในตารางเรียนประจำหรือพิเศษและในวันหยุด เป็น กิจกรรมด้านต่าง ๆ 4 ด้านคือ ด้านวิชาการ ด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์ ทั้งนี้ไม่รวมถึงกิจกรรมส่วนตัว วัดได้โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง
6. กิจกรรมด้านวิชาการหมายถึง กิจกรรมหรือพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา อันมีผลต่อตัวนักศึกษาโดยตรง
7. กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ หมายถึง กิจกรรมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายในลักษณะต่าง ๆ รวมถึงกิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมหรือปฏิบัติด้วยความสมัครใจ เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ
8. กิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งเสริมความรู้และประสบการณ์แก่นักศึกษาด้านศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม
9. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นในลักษณะต่าง ๆ ทั้งในแง่การเป็นผู้จัด การเข้าร่วม การบริจาคทรัพย์ สิ่งของและการบริจาคโลหิต
10. นักศึกษาหอพัก หมายถึง นักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และนักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักที่สถาบันราชภัฏภูเก็ต ได้จัดไว้โดยมีอาจารย์ประจำหอพักนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และสถาบันราชภัฏภูเก็ตแต่งตั้งคอยควบคุมดูแลและให้คำปรึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทนี้กล่าวถึง การบริหาร การบริหารการศึกษา การบริหารกิจกรรมนักศึกษา งานกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา ขอบข่ายของกิจกรรมนักศึกษา แนวคิดในการพัฒนานักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษา ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา งานหอพักนักศึกษา นักศึกษากับการใช้เวลาว่าง และตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการใช้เวลาว่าง งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การบริหาร

ความหมายของการบริหาร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2534 : 25) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า การบริหารเป็นกระบวนการทางสังคม ซึ่งบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ที่นำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ โดยใช้เวลาที่มีอยู่ให้ได้ผลมากที่สุด และเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้การบริหารบรรลุวัตถุประสงค์ได้แก่ บุคลากร (man) เงิน (money) วัสดุอุปกรณ์ (materials) และการจัดการ (management) หรือเรียกว่า 4 M's นักบริหารและนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการบริหารไว้ดังนี้ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2537 : 3) อธิบายว่า การบริหารคือกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนดโดยใช้กระบวนการอย่างมีระเบียบและใช้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (2530 : 17) ให้ความหมายการบริหารว่า เป็นการแก้ปัญหาให้บรรลุผลตามเป้าหมาย อาจเป็นในลักษณะของการดำเนินไปในรูปแบบของการตัดสินใจหรือปฏิบัติงานก็ได้ การบริหารจึงเป็นศาสตร์สาขาหนึ่งเพราะมีองค์แห่งความรู้มีหลักเกณฑ์ที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้าเชิงวิทยาศาสตร์ ส่วน พันธ์ หันนาคินทร์ (2529 : 5) ให้ความหมายของการบริหารว่า หมายถึงกระบวนการที่ผู้บริหารใช้อำนาจตลอดจนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ หรือคาดว่าจะมี จัดการดำเนินงานของสถาบันหรือหน่วยงานนั้น ๆ ให้ดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกันทำกิจกรรมหรือดำเนินงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยทรัพยากรในการบริหารได้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด

การบริหารการศึกษา

การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่กลุ่มบุคคลสองคนขึ้นไปดำเนินการพัฒนาสมาชิกของสมาคมให้มีความเจริญงอกงามให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และช่วยพัฒนาสังคมให้เจริญขึ้นไป (อุทัย ธรรมเทศ. 2531 : 40) และเมธี ปิรันธนานนท์ (2525 : 3) กล่าวว่าการบริหารการศึกษา หมายถึง การใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ ในการดำเนินการให้บริการด้านการปกครอง การเรียนการสอนและการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีมีประสิทธิภาพ ตามจุดหมายที่วางไว้ สำหรับ ภิญโญ สาร (2523 : 30) ได้ให้นิยามว่า การบริหารการศึกษา คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาเด็กเยาวชน ประชาชนหรือสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน เช่น ความสามารถ ทักษะคติ พฤติกรรม ค่านิยม หรือคุณธรรม ที่เป็นสังคม การเมือง เศรษฐกิจ เพื่อให้บุคคลสามารถเป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นระเบียบแบบแผน และไม่เป็นระเบียบแบบแผนทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ในขณะเดียวกัน กิติมา ปรีดีดีล (2523 : 4) อธิบายว่า การบริหาร หมายถึง ความพยายามที่จะใช้ทรัพยากรให้มีประโยชน์มากที่สุด และบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ และ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2537 : 15-16) ได้กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง ภาวะกิจของผู้บริหาร และครูมีส่วนร่วมดำเนินจัดกิจกรรมเลือกสรร และควบคุมสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาเด็ก และเยาวชนในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ ทักษะคติ ค่านิยมคุณธรรม ตลอดจนการถ่ายทอดวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชนเพื่อเป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชนหรือสมาชิกของสังคมทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะคติ ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และเป็นสมาชิกที่ดีมีคุณภาพของสังคมต่อไป

การบริหารกิจกรรมนักศึกษา

การบริหารกิจกรรมนักศึกษา เป็นสิ่งสำคัญในการทำกิจกรรมนักศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงมีแนวทางในการบริหารมาใช้ในการจัดการให้งานบรรลุผลตามเป้าหมาย กระบวนการบริหารที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง ได้แก่ กระบวนการของกูลิค และเออร์วิค (Gulick and Urwick : 1973) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า POSDCORB ได้วางแนวทางในการดำเนินงานองค์การไว้ดังต่อไปนี้ กิติมา ปรีดีดีลิก (2523 : 200)

1. การวางแผน (planning) หมายถึง การเตรียมการล่วงหน้า แล้ว กำหนดวัตถุประสงค์โครงการ วิธีแก้ปัญหา ตลอดจนการแสวงหา วิธีการที่ดีที่สุด ง่ายที่สุดและรวดเร็วที่สุดเพื่อดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ แผนจะช่วยให้ผู้บริหารทราบว่าต้องทำอะไร ทำเมื่อใด และใช้ทรัพยากรอย่างไรเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. การจัดระบบหน้าที่ (organizing) โดยแบ่งงานออกเป็นหน่วยงานย่อย กำหนดวัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนสายบังคับบัญชา

3. การจัดหาและพัฒนาบุคลากร (staffing) หมายถึง การบริหารงานบุคคลซึ่งได้แก่การได้มาซึ่งบุคลากร การพัฒนา การบำรุงรักษา และการฟื้นตำแหน่งตามวาระรวมทั้งการใช้คนให้เหมาะสมกับงาน

4. การประสานงาน (coordinating) การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการสื่อสารภายในองค์การ เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว เรียบร้อย ราบรื่น และบรรลุวัตถุประสงค์

5. การรายงานผล (reporting) การรายงานผลการปฏิบัติงานและการประชาสัมพันธ์ขององค์การ เพื่อเป็นการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน

6. การงบประมาณ (budgeting) การจัดการเรื่องเงินให้เหมาะสมกับงานและการใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ

7. การวินิจฉัยสั่งการ (directing) การพิจารณาเพื่อสั่งงานและมอบหมายงานให้ผู้ร่วมปฏิบัติงาน ตลอดจนการติดตามดูแลการปฏิบัติงานของบุคลากร

กล่าวโดยสรุปการจัดกิจกรรมจะต้องมีหลักในการบริหารงานหลักการที่สำคัญต่อองค์การประกอบด้วย การวางแผน การจัดระบบอำนาจหน้าที่ การจัดหาและพัฒนาบุคลากร การประสานงาน การรายงานผล การงบประมาณและวินิจฉัยสั่งการ ตลอดจนขั้นตอนการดำเนินงานที่ผู้บริหารพึงยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษา

งานกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่ สถาบันอุดมศึกษานั้นมิได้มีเพียงต้องการกำลังคน (manpower) ที่เป็นผู้ประกอบอาชีพที่ดีเท่านั้น แต่อยากเห็นความเป็นคน (manhood) ที่เฟียบพร้อมไปด้วยความเป็นคนดีและเป็นพลเมืองที่ดี ด้วยการสร้างคุณภาพบัณฑิต ถ้าฟังการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือสอนตามหลักสูตรในสาขาวิชาต่าง ๆ ไม่สามารถสร้างสรรคคุณลักษณะที่สมบูรณ์ให้เกิดขึ้นกับนิสิตได้ทั้งหมด งานกิจการนักศึกษาจะเป็นส่วนที่สร้างเสริมและเติมเต็มให้หลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ มีความสมบูรณ์ขึ้นให้ได้ บัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ กิจการด้านต่าง ๆ ของงานกิจการนักศึกษาจึงเป็นกิจกรรมที่ เน้นสูตัวนักศึกษา สนองต่อความสนใจให้โอกาสความต้องการของนักศึกษาให้มากที่สุด งาน เหล่านั้นจึงเหมือนอาภรณ์ประดับให้ดูสวยงามอย่างสมภาคภูมิ ก่อนที่นักศึกษาจะเป็นบัณฑิต ออกไปสู่สังคม เสริมสร้างให้ความรู้วิทยาการในสาขาปริญญาที่ศึกษาเล่าเรียนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ปัจจุบันงานกิจการนักศึกษาได้รับการสนับสนุนและพัฒนาในสัดส่วนที่ไม่สมดุลกับ ภาระกิจอื่น ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา ทำให้การผลิตบัณฑิตในระดับอุดมศึกษาเพื่อเป็นบัณฑิตที่ สมบูรณ์นั้น จึงทำได้ไม่สมบูรณ์เต็มที่ตามความคาดหวัง ดังนั้นจึงเห็นควรจัดทำแผนกิจการนิสิต นักศึกษา ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและแนวทางในการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 351) กล่าว โดยสรุปได้ว่า งานกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เกิดขึ้นเพื่อที่จะเน้นไปสูตัวนักศึกษาและ สนองต่อความสนใจให้โอกาสความต้องการของนักศึกษามากที่สุด

ความหมายของกิจการนักศึกษา

คำว่า กิจการนักศึกษา ตรงกับคำภาษาอังกฤษหลายคำ เช่น student services, student affairs และ student personnel services ซึ่งมีความหมายกว้าง ๆ ว่าเป็นการดำเนินงานที่ เกี่ยวข้องกับนักศึกษาในด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากการเรียนการสอนในห้องเรียน ได้มีนัก การศึกษาให้ความหมายของกิจการนักศึกษาไว้หลายนัย เป็นต้นว่า กู๊ด (Good.1973 : 563) ได้ ให้ความหมายของงานกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไว้ว่า เป็นงานที่เกี่ยวกับการให้บริการ แก่นักศึกษาเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายกลุ่มซึ่งอาจให้ในรูปของการให้คำปรึกษา การบริการและส วัสดิการ และอื่น ๆ ซึ่งตามความหมายนี้ กู๊ดเน้นเรื่องของการให้บริการและสวัสดิการที่สถาบันจัด

ให้แก่นักศึกษาเป็นสำคัญ อาร์บัคเคิล (สุกรี เมฆทนต์. 2535 : 22 ; อ้างอิงมาจาก Arbuckle. 1953 : 22) มีความเห็นว่างานกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาควรมีขอบข่ายกว้างขวางครอบคลุมไปถึงงานที่เกี่ยวข้องกับการรับนักศึกษา การบริการตรวจสอบสุขภาพอนามัยของนักศึกษา การปฐมนิเทศ การบริการให้คำปรึกษา การแนะแนวและการให้บริการที่เกี่ยวกับพิธีทางศาสนา การจัดบริการเรื่องที่พักอาศัยและการจัดบริการอาหาร สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2525 : 1) ได้ให้ความหมายของกิจการนักศึกษากว่า เป็นกระบวนการทางการศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อให้บริการแก่นักศึกษา โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาให้มีความพร้อมในการศึกษาและพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ทั้งด้านวิชาชีพชั้นสูงและมีความเจริญงอกงามในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ

จากแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าวมานี้ จึงสรุปได้ว่า กิจการนักศึกษา หมายถึง การจัดดำเนินงานที่ให้บริการกับนักศึกษาเป็นรายกลุ่มหรือรายบุคคล ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีความเจริญงอกงามในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ งานกิจการนักศึกษาจะช่วยพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ หรือเป็นนิสิตที่มีความสามารถ มีความประพฤติที่ดีงาม มีระเบียบวินัย มีความคิดไตร่ตรองแสวงหาความรู้อยู่เสมอ มีความคิดสร้างสรรค์ มีภาวะผู้นำ และรู้จักหาความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ขอบข่ายของกิจการนักศึกษา

ขอบข่ายของกิจการนักศึกษานี้จะครอบคลุมกิจการด้านต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาอย่างกว้างขวาง โนลล์ (สุกรี เมฆทนต์. 2535 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Knoles. 1970 : 4001) แบ่งประเภทของงานกิจการนักศึกษาออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

หน้าที่เกี่ยวกับสวัสดิการ (welfare functions) หมายถึง หน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองในด้านต่าง ๆ ได้แก่การให้บริการสุขภาพอนามัย การบริการแนะแนวการศึกษา และแนะแนวอาชีพ บริการร้านอาหาร และบริการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน

หน้าที่เกี่ยวกับการควบคุม (control functions) หมายถึง หน้าที่ในด้านปกครองให้นักศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบและประเพณีอันดีงามของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การรับนักศึกษาเข้าเรียน การเก็บระเบียบ ระเบียบวินัย ความเป็นอยู่ของนักศึกษาและบริการหอพักนักศึกษา

หน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมร่วมหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตร (co - curricular functions) หมายถึง หน้าที่ในการจัดกิจกรรมร่วมหลักสูตรซึ่งได้แก่การจัดให้มีองค์การนักศึกษา สนับสนุนให้มีกิจกรรมด้านกีฬา วิชาการ สังคม การเมือง และบริการชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ

หน้าที่เกี่ยวกับการสอน (teaching functions) การสอนในที่นี้เป็นการสอนที่มีจุดมุ่งหมายแตกต่างไปจากการสอนในชั้นเรียนมีความมุ่งหมาย เพื่อความเจริญงอกงามของนักศึกษา เช่น การปฐมนิเทศ การบริการสอนเสริมทางวิชาการ

วชิรญา บัวศรี (2518 : 48 - 50) ได้กำหนดขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษาไว้ดังนี้ คือ บริการแนะแนวให้คำปรึกษา บริการให้ความช่วยเหลือการเงิน บริการสุขภาพอนามัย บริการจัดหางาน บริการเรื่องที่อยู่อาศัย บริการพิเศษ เช่น การปฐมนิเทศ ปัจฉิมนิเทศและกิจกรรมนักศึกษา สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2525 : 1 - 2) ได้กำหนดขอบข่ายของกิจการนักศึกษาเพิ่มจากวชิรญา บัวศรี คือ งานทะเบียนประวัตินักศึกษา งานวินัยนักศึกษา งานนักศึกษาริชาททหาร และงานบริการ เช่น อาหาร ร้านค้า สหกรณ์ ธนาคาร ไปรษณีย์ เป็นต้น

ผลงานวิจัยของ ละออง วรณโคตร (2525 : 227 -238) เกี่ยวกับงานบุคลากรนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยพบว่า ลักษณะและขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของไทย 8 แห่งนั้น มีขอบเขตงานทั้ง 3 ด้านคือ ด้านงานกิจกรรมนักศึกษา ด้านงานสวัสดิการและบริการนักศึกษา และด้านงานวินัยนักศึกษาค่อนข้างคล้ายคลึงกัน แต่ในรายละเอียดปลีกย่อยนั้น แตกต่างกันตามความจำเป็นของนักศึกษาแต่ละแห่ง อำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์ (2529 : 128 - 135) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา พบว่า นักศึกษามีความต้องการบริการแนะแนวและให้คำปรึกษาบริการด้านกิจกรรมนักศึกษา บริการทุนการศึกษา อยู่ในระดับมากและด้านปฐมนิเทศ อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ ชูศักดิ์ เอกเพชร (2525 : 26) ให้ความเห็นว่างานกิจการนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างขวางมาก เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาตั้งแต่แรกเข้ามาในสถาบัน การใช้ชีวิตในสถาบันและจนสำเร็จการศึกษาออกไปจากสถาบัน การกำหนดขอบข่ายหรือโครงสร้างของงานด้านนี้ ส่วนใหญ่จะมีลักษณะใกล้เคียงกัน ได้แก่ การพัฒนานักศึกษาตามศักยภาพของแต่ละบุคคลอย่างเหมาะสมและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุขโดยสามารถสร้างสรรค์ประโยชน์ให้กับสังคมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ขอบข่ายของกิจการนักศึกษา พอจะแบ่งได้เป็นสี่ด้านคือ คือ ด้านสวัสดิการ ด้านการควบคุม ด้านกิจกรรมร่วมหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตรและด้านการสอน

ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนนักศึกษาได้พัฒนาตนตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมตนในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

แนวคิดในการพัฒนานักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

การบริหารกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของปรัชญาที่ได้กำหนดทิศทางเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ สำหรับปรัชญาของการบริหารกิจการศึกษานั้นได้มีผู้ให้แนวคิดไว้หลายลักษณะ เช่น วิลเลียมสัน (ไชยรัตน์ รุจิพงศ์. 2536 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Williamson. 1961 : 3) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาการบริหารกิจการนักศึกษา ที่เน้นการให้บริการเพื่อสนองความต้องการของนักศึกษานั้นจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การให้การศึกษานในสถาบันชั้นสูงนั้นจะต้องพยายามให้ผู้เรียนได้พัฒนาในทุก ๆ ด้าน
2. การส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ จะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและศักยภาพของนักศึกษาแต่ละคนด้วย
3. การศึกษาเฉพาะในห้องเรียนไม่เป็นการเพียงพอ ควรมีการให้สวัสดิการและบริการแก่นักศึกษา เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ กิจกรรมทางวิชาการและสังคม ตลอดจนการบริการความสะดวกสบายต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาล้วนมีความสำคัญในการให้การศึกษทั้งสิ้น
4. บรรยากาศของประชาธิปไตยและบรรยากาศทางวิชาการเป็นสิ่งจำเป็นและมีคุณค่ามากกว่าการใช้อำนาจ
5. สังคมมนุษย์ไม่คงที่ ธรรมชาติของมนุษย์ก็เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและวิทยาการสมัยใหม่เกิดขึ้นอยู่เสมอ การบริการแปลก ๆ ใหม่ ๆ ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลง และสนองให้กับความต้องการของนักศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมมนุษย์

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2525 : 11) กล่าวว่า ปรัชญาการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งจะสะท้อนให้เห็นรูปแบบของงานกิจการนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้นและโดยทั่วไปปรัชญาการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ จะแตกต่างกันจึงทำให้รูปแบบของงานกิจการนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งแตกต่างกันไปด้วย มูลเลอร์ (ไชยรัตน์ รุจิพงศ์. 2536 : 10) อ้างอิงมาจาก Mueller.1961 : 57 – 60) ได้ชี้แนะว่า การดำเนินงานกิจการนักศึกษาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การยอมรับนับถือในคุณค่าของทุกคนและนักศึกษาแต่ละคนจะต้องได้รับการเอาใจใส่เป็นอย่างดีในทุก ๆ ด้าน มหาวิทยาลัยจะต้องจัดโปรแกรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการและความถนัดของนักศึกษาแต่ละคน มิลเลอร์และพรินซ์

(ไชยรัตน์ รุจิพงศ์. 2536 : 9 อ้างอิงมาจาก Miller and Prince. 1976 : 11) ให้ทัศนะว่าการบริหารกิจการศึกษานั้นมีพื้นฐานอยู่ที่ความเชื่อมั่นในคุณค่าของเอกลักษณ์และคุณค่าในความเป็นมนุษย์ จึงควรดำเนินการให้นักศึกษาได้พัฒนาไปจนถึงขีดความสามารถสูงสุดของแต่ละคน ความเชื่อมั่นในความเสมอภาคของความคิด ความรู้สึกและความเชื่อมั่นว่าทุกคนมีความต้องการสิ่งต่าง ๆ เพื่อการดำเนินชีวิต การอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่นในสังคม วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 67) ให้ความเห็นว่ ปรัชญาของงานกิจการศึกษาน่าเป็นงานที่มุ่งพัฒนาเอกลักษณ์บุคคลเป็นสำคัญ โดยยึดเอาความแตกต่างของเอกลักษณ์บุคคลในการกำหนดกิจกรรมให้สนองตอบต่อความต้องการของบุคคลที่แตกต่างกัน ปรัชญากิจการศึกษาคงเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นพื้นฐานหลักของการดำเนินงานกิจการศึกษาเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลิกภาพและศักยภาพของนักศึกษาจนถึงขีดสูงสุดของความสามารถโดยเปรียบพร้อมด้วยสติปัญญา คุณธรรมและทักษะอาชีพ

จากแนวคิดในการพัฒนานักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สรุปได้ว่า การบริหารกิจการศึกษานในสถาบันอุดมศึกษา มีปรัชญาแนวคิดที่เป็นรากฐานในการกำหนดทิศทางเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ปรัชญาของกิจการศึกษามุ่งพัฒนาเอกลักษณ์บุคคลเป็นสำคัญ มุ่งส่งเสริมความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการของนักศึกษาแต่ละคนให้มีพัฒนาการได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล อันจะช่วยเสริมสร้างให้นักศึกษาเป็นสมาชิกที่ดีมีคุณภาพของสถาบันการศึกษาและชุมชนต่อไป

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

โดยทั่วไปการจัดกิจกรรมนักศึกษา ต้องสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาลและความต้องการของนักศึกษา นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมนักศึกษาต้องคำนึงถึงจิตวิทยาพัฒนาการหลักการศึกษา หลักวิชาจัดกิจกรรม ระเบียบของกระทรวง หรือทบวงเจ้าสังกัด คุณธรรม เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย (ฉัตรชัย อรรถนันท์. 2524 : 173) นอกจากนี้ กู๊ด (สุกรีเมฆทัณฑ์. 2535 : 18 ; อ้างอิงมาจาก Good. 1973 : 12) ได้ให้ความหมายกิจกรรมศึกษาในด้านการดำเนินการว่า เป็นโครงการที่นักศึกษาหรือสถาบันการศึกษาจัดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้ และส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ เป็นการศึกษที่ไม่มีหน่วยกิต นักศึกษาต้องจัดหาเงินมาดำเนินการเองและต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของสถานศึกษา จินตนา ยูนิพันธ์ (2535 ; 121) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมศึกษาว่าเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษา เพื่อให้เกิดประสบการณ์ในการที่จะพัฒนาตนเองในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและ

วิชาการ เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมจะพัฒนาตนเองในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและวิชาการ เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมด้วยความสมัครใจไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคะแนนหรือผลประโยชน์อื่นใด และการดำเนินกิจกรรมจะต้องอยู่ในความควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนได้รับความเห็นชอบจากสถาบันการศึกษา นอกจากนี้ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 145) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่าเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการพัฒนานักศึกษาด้านต่าง ๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวเป็นไปด้วยความสมัครใจของนักศึกษาและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาหนึ่งวิชาใด กิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนานักศึกษานั้น จึงรวมทั้งกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยจัดให้นักศึกษา และส่วนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาจัดขึ้นเอง โดยการนิเทศและดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาสัมผัสชีวิตที่ถูกต้องในมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาความหมายของกิจกรรมนักศึกษา พอจะกล่าวโดยสรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษา มีลักษณะสำคัญ ๆ คือ เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาร่วมกันดำเนินงานโดยความสมัครใจในความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและสถาบันการศึกษายอมรับได้รับการสนับสนุนจากอาจารย์และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคะแนนหรือผลประโยชน์อื่นใด

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

จาไมอัส (สุกรี เมฆทนต์. 2535 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Jamias. 1969 : 12) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้ เพื่อฝึกฝนการมีส่วนร่วมในวิถีชีวิตแห่งประชาธิปไตยพัฒนาสติปัญญาและสร้างความกระตือรือร้นให้แก่นักศึกษา ฝึกนักศึกษาด้านศิลปะและความงามของสังคม ให้นักศึกษาได้ค้นพบและพัฒนาความสามารถพิเศษด้วยตนเอง สร้างเสริมความร่วมมือในสังคม สร้างโอกาสให้นักศึกษาได้สำนึกถึงกฎเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับพัฒนาและรักษาความสนใจของนักศึกษา สร้างเสริมขวัญของนักศึกษาภายในสถาบันการศึกษา เฮลด์ (สุกรี เมฆทนต์. 2535 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Held. 1958 : 88 – 90) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษาว่าเป็นการจัดเพื่อประโยชน์กับตัวนักศึกษาเองประโยชน์ในแง่ส่งเสริมการเรียนการสอนและหลักสูตร ประโยชน์ที่จะทำให้เกิดการบริหารงาน ของสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและประโยชน์ที่จะก่อให้เกิดแก่สังคมส่วนรวม

ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อพัฒนาตัวนิสิตนักศึกษาเองเป็นหลัก เพื่อปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมแก่นิสิตนักศึกษาปลูกฝังและรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนิสิตนักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีและ

เอกลักษณ์อันดีงามของชาติ ให้นิสิตนักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทำกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ อาสาพัฒนาชนบท อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม นำความรู้ทางวิชาการไปสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ชุมชนชนบท ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม มีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อและเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักวางแผน วิธีการขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะและผลพวงก็คือ สังคมได้รับประโยชน์จากการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย.2530 : 3)

ส่วนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2533 : 1) ได้กล่าวในเรื่องนี้ว่ามหาวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไว้ดังนี้ เน้นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ถูกต้องในหมู่นักศึกษา นอกเหนือไปจากความเป็นเลิศทางวิชาการ สร้างเสริมความสามัคคี ความเสียสละ ความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการกีฬา เน้นการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อสร้างเสริมพลานามัยอันจะช่วยให้การศึกษาเล่าเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและลดภาระค่าใช้จ่ายด้านบำรุงสุขภาพสนับสนุนกิจกรรมที่จะเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างอาจารย์ ข้าราชการ ศิษย์เก่าและนักศึกษาปัจจุบัน

จากการศึกษาถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา พอสรุปได้ว่าเป็นการจัดเพื่อประโยชน์กับตัวนักศึกษาเอง ประโยชน์ในแง่ส่งเสริมการเรียนการสอนและหลักสูตร ประโยชน์ที่จะทำให้เกิดการบริหารงานของสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและประโยชน์ที่จะก่อให้เกิดแก่สังคมส่วนรวมเน้นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ถูกต้องในหมู่นักศึกษา นอกเหนือไปจากความเป็นเลิศทางวิชาการ สร้างเสริมความสามัคคี ความเสียสละ ความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการกีฬา เน้นการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อสร้างเสริมพลานามัยอันจะช่วยให้การศึกษาเล่าเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและลดภาระค่าใช้จ่ายด้านบำรุงสุขภาพสนับสนุนกิจกรรมที่จะเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างนักศึกษาปัจจุบัน

ประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา เป็นกระบวนการให้การศึกษาซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณสมบัติ สร้างเสริมบุคลิกภาพและสมรรถภาพในด้านต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในตัวนักศึกษา นอกเหนือไปจากการฟังคำบรรยายในชั้นเรียนเพื่อจะให้นักศึกษาสำเร็จเป็นบัณฑิตที่มี

คุณลักษณะเพียบพร้อมในด้านความรู้ ความสามารถมีวิจรรย์ญาณ เสียสละต่อส่วนรวมมีคุณธรรมและสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.2525 : 14)

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2525 : 1) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษา พอสรุปได้ดังนี้ ให้ความเจริญทางความคิด สติปัญญา ความสามารถในการคิดอ่านอย่างถูกต้อง และมีเหตุผล ให้ความเจริญทางด้านสังคม คือ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้และสามารถปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนได้อย่างเต็มที่ ก่อให้เกิดความเจริญทางด้านอารมณ์ คือ มีความสุข มีสุขภาพจิตที่ดี ด้านสุขภาพพลานามัยจะเจริญเต็มที่ มีร่างกายแข็งแรง ช่วยส่งเสริมด้านกิจกรรมอันเป็นแนวทางในการพัฒนาตัวนิสิตนักศึกษาในขณะที่กำลังศึกษาอยู่และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

สามารถ คงสะอาด (2523 : 37) ได้ศึกษาวิจัยความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา ในวิทยาลัยครูภาคใต้ ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้กระทำสิ่งที่ตนเองสนใจกิจกรรมนักศึกษาช่วยให้มีประสบการณ์ในการทำงาน กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาเป็นคนมีน้ำใจ รักพวกพ้องและรักสถาบัน ช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้บทเรียนมีความหมายขึ้น ทำให้เกิดความร่วมมืออย่างดีระหว่างนักศึกษา ครู อาจารย์ ผู้บริหาร กิจกรรมนักศึกษาช่วยสร้าง ความเข้าใจอันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน กิจกรรมบางอย่างมีประโยชน์โดยตรงต่อสังคม เช่น กิจกรรมลูกเสือ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และการออกค่ายอาสาพัฒนา

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ประโยชน์ของกิจกรรมศึกษานั้นจัดขึ้นเพื่อ ให้นักศึกษามีความเจริญทางความคิด สติปัญญา ความสามารถในการคิดอ่านอย่างถูกต้องและมีเหตุผล ให้ความเจริญทางด้านสังคม คือ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ และสามารถปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนได้อย่างเต็มที่ ก่อให้เกิดความเจริญทางด้านอารมณ์ คือ มีความสุข มีสุขภาพจิตที่ดี ด้านสุขภาพพลานามัยจะเจริญเต็มที่ มีร่างกายแข็งแรง ช่วยส่งเสริมด้านกิจกรรมอันเป็นแนวทางในการพัฒนานิสิตนักศึกษาในขณะที่กำลังศึกษาอยู่และเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว

ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา

ประเภทของกิจกรรมนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้มีนักการศึกษาทั้งไทยและต่างประเทศ จำแนกประเภทแตกต่างกันไป อาร์บัคเคิล (สุกรี เมฆทันต์.2535 : 18 ; อ้างอิงมาจาก Arbuckle.1968 : 250 – 258) ได้จำแนกกิจกรรมนักศึกษาโดยทั่วไปออกเป็น 3 ประเภท คือ

กิจกรรมกีฬา กิจกรรมเฉพาะนักศึกษาชาย นักศึกษาหญิง กิจกรรมเสริมสร้างหลักสูตรประเภท ชมรมต่าง ๆ ซึ่งจัดขึ้นตามความสนใจของนักศึกษา เช่น ชมรมทางศาสนา ชมรมทางวิชาการ ชมรมการละคร ชมรมหนังสือพิมพ์ ชมรมปาสฐกา และได้วาทิ ชมรมทางการเมือง ในปัจจุบัน ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ทบวงให้การสนับสนุนไว้ห้า ประเภท คือ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนา กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม กิจกรรม ด้านพัฒนาบุคลิกภาพและจริยธรรม กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ และกิจกรรมด้าน สัมมนากิจกรรมนักศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2538 : 3 – 17) ซึ่งผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษากิจกรรม ที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดภูเก็ต ในสี่ด้านคือ ด้านวิชาการ ด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมตามลำดับต่อไป

กิจกรรมด้านวิชาการ

กิจกรรมด้านวิชาการคือ กิจกรรมที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชา การแก่นิสิตนักศึกษา นิสิตนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกใด ๆ ก็จะทำกิจกรรมวิชาการในสาขาที่ตน สังเกต เช่น นิสิตนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกการเกษตรก็เป็นสมาชิกชมรมวิชาการด้านการเกษตร นิสิต นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกทางด้านพืชสวนก็เป็นสมาชิกสโมสรพืชสวน เพื่อทำกิจกรรมในเวลารว่างที่ เกี่ยวกับการปลูกและการจำหน่ายไม้ดอก ไม้ประดับและผลไม้ นิสิตนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกทาง ด้านวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนก็ร่วมกันทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับวารสารหรือสิ่งพิมพ์ เช่น การพิมพ์จุลสารของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ในปีการศึกษา 2542 มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต มีการแบ่งประเภทชมรมทางด้านวิชาการเป็น 2 ประเภท คือชมรม คอมพิวเตอร์ และชมรมถ่ายภาพ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต. 2542 : 5) สถาบันราชภัฏภูเก็ตให้ความสำคัญต่อกิจกรรมด้านวิชาการและได้ให้การสนับสนุนส่งเสริม โดยมี กลุ่มชมรมด้านวิชาการเป็นแกนหลักในการจัดกิจกรรมด้านวิชาการ กลุ่มกิจกรรมประเภทชมรมส่งเสริมวิชาการในสถาบันราชภัฏภูเก็ต ประกอบด้วย ชมรมภาษาอังกฤษ ชมรมวิเทศสัมพันธ์ ชมรม ศิลปการถ่ายภาพ ชมรมสังคมศาสตร์ ชมรมอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ชมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สถาบันราชภัฏภูเก็ต. 2541 : 54) ผลการศึกษาของ วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : บท คัดย่อ) ปรากฏว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนสูงจะมีความแตกต่างจากนักศึกษาที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ ในเรื่องของความสนใจในวิชาเรียนการเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชา การและการอ่านหนังสือ पीเตอร์สัน (Peterson. 1966 : 172) พบว่านักศึกษาที่ประสบผลสำเร็จใน

การเรียนเป็นนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมมาก และเป็นผู้ที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในงานกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักจะเข้าร่วมกิจกรรมน้อย และมักจะไม่เห็นหน้าที่รับผิดชอบในงานกิจกรรมต่าง ๆ

ดังนั้นจะเห็นว่ากิจกรรมด้านวิชาการ มีความสำคัญต่อนักศึกษาในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านสติปัญญา พูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการ มีส่วนทำให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านวิชาการได้อย่างหลากหลายและทั่วถึง

กิจกรรมด้านการกีฬาและนันทนาการ

กิจกรรมด้านการกีฬาและนันทนาการ เป็นกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา ปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและนันทนาการ และเป็นการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและพละนาามัย ปลูกฝังความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย สร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษา และอาจารย์ด้วยการเล่นกีฬา และช่วยผ่อนคลายความเครียด ให้เกิดอารมณ์แจ่มใสและจิตใจเบิกบาน รวมทั้งช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจโดยอาศัยกิจกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2538 : 12) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สำเนา ขจรศิลป์ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.2539 : 15 ; อ้างอิงมาจาก สำเนา ขจรศิลป์ และคณะ. 2529) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโครงการศึกษาแนวทางส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ด้านการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13 พบว่า นักกีฬา อาจารย์ผู้สอน ผู้ควบคุมทีม และผู้บริหารกิจกรรมนิสิต ร้อยละ 50 ขึ้นไป มีความเห็นว่าการแข่งขันกีฬามีผลต่อนิสิตในระดับมากหลายประเด็น เช่น เป็นการส่งเสริมสุขภาพพละนาามัย เรียนรู้การทำงานเป็นหมู่คณะ พัฒนาสุขภาพจิตและทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ส่วนผลในระดับกลางได้แก่ การเรียนรู้ลักษณะผู้นำผู้ตามที่ดี มีประสบการณ์ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งเสริมการเข้าสังคม มีวินัยและจริยธรรมในตนเอง นอกจากนี้คณะทำงานประเมินผลการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 19 มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ประเมินการบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 19 โดยการสอบถามความคิดเห็นของ นักกีฬา และผู้ควบคุมทีมที่เกี่ยวข้องพบว่า ทั้งนักกีฬาและผู้ควบคุมทีม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับผลต่อการพัฒนานักศึกษาในระดับมากทุกประเด็นคือ การสร้างความต่อการเล่นกีฬาและการฝึกซ้อม การเพิ่มขีดความ

สามารถเพื่อให้ได้รับชัยชนะ การกระตุ้นให้ออกกำลังกาย การสร้างน้ำใจนักกีฬา การมีระเบียบวินัยและการควบคุมตนเอง (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.2539 : 17)

รูปแบบของกิจกรรมกีฬาจะต้องส่งเสริมนักศึกษาในด้านกีฬา นันทนาการ โดยการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์กีฬา ให้นักศึกษาทั่วไปได้เล่นกีฬา นันทนาการ การเรียนรู้ทักษะในการเล่นกีฬาด้วยความสนใจ และออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพและบุคลิกภาพ ซึ่งอาจจะจัดขึ้นในลักษณะต่าง ๆ เช่น การจัดตั้งสำนักงานบริการด้านกีฬาและนันทนาการ การตั้งชมรมกีฬาแต่ละชนิด การแข่งกีฬาภายในคณะ ระหว่างคณะ ภายในสถาบัน ระหว่างสถาบัน หรือกีฬา มหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศ การจัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะกีฬา เป็นต้น ซึ่งพาณิชย์ ปริธานนท์และคนอื่นๆ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.2539 : 15 ; อ้างอิงมาจาก พาณี ปริธานนท์และคนอื่นๆ .2527.) ได้ทำการวิจัยพบว่า กิจกรรมนอกหลักสูตรของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศมีชมรมด้านกีฬามากเป็นอันดับหนึ่ง

ดังนั้นจะเห็นว่ากิจกรรมกีฬามีความสำคัญต่อนักศึกษาในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาร่างกาย จิตใจ การอยู่ร่วมกันในสังคมรวมทั้งการพัฒนาสติปัญญา ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมได้อย่างหลากหลายและทั่วถึง

กิจกรรมด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม

กิจกรรมศาสนา ศิลปและวัฒนธรรมเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมแก่นักศึกษา และเพื่อปลูกฝังเสริมสร้างค่านิยมที่ถูกต้องที่พึงงามในสังคมไทย ให้เกิดขึ้นในตัวนักศึกษาและสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีความสุข นอกจากนี้ยังเป็นการเสริมสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบของนักศึกษาที่มีต่อสังคมและประเทศชาติเมื่อสำเร็จการศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2538 : 9) ส่วนกิจกรรมศิลปและวัฒนธรรมมีจุดมุ่งหมายเพื่อ การอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่และแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยซึ่งเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์ของชาติ อันจะช่วยปลูกฝังค่านิยม ความภาคภูมิใจและซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทยแก่นักศึกษาและประชาชนโดยทั่วไป (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2538 : 7) รูปแบบของกิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพและจริยธรรมจะต้องเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ และพฤติกรรมในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ คุณธรรม จริยธรรมหรือการพัฒนาจิตใจของนักศึกษา โดยใช้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เช่น การประชุม การอบรม การสัมมนา การบรรยาย อภิปราย กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์

การศึกษาและปฏิบัติศาสนกิจต่าง ๆ การสร้างสถานการณ์จำลอง (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2538 : 9) ซึ่งอาจจะจัดตั้งเป็นชมรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพ และการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม การประกวดบุคลิกภาพ การพูด การประกวดมารยาท การเชิดชูเกียรติแก่ผู้มีคุณธรรมจริยธรรมดีเด่นเป็นที่ยอมรับของเพื่อนนิสิตและครู อาจารย์ เป็นต้น ส่วนรูปแบบของกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมจะต้องสะท้อนถึงคุณค่าของความเป็นไทย ซึ่งนักศึกษาจะต้องลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานและประชาชนในพื้นที่ที่นักศึกษาจะจัดกิจกรรม ซึ่งอาจจะจัดกิจกรรมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น กิจกรรมวันเด็ก วันลอยกระทง การไหว้ครู หรืออาจจะเป็นประเพณีของท้องถิ่น ฯลฯ กิจกรรมเกี่ยวกับนาฏศิลป์และดนตรีไทย เช่น ชมรมดนตรีไทย ชมรมนาฏศิลป์ การละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ เป็นต้น

ด้วยความสำคัญของศาสนา ศิลปและวัฒนธรรมดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาควรให้การสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมด้านนี้ให้นักศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ใช้เวลาว่างปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าวเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมรวมทั้งปลูกฝังค่านิยมที่ดีทั้งในขณะที่กำลังศึกษาและเมื่อสำเร็จการศึกษา

กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เป็นกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ในการบำเพ็ญประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น โดยมุ่งให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคม ทั้งในตัวเองและชนบท ซึ่งจะทำให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพที่แท้จริงของสังคม ตลอดจนมีความสำนึกถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมและเสียสละเพื่อส่วนรวม นอกจากนี้ยังจะช่วยให้นักศึกษาเกิดความสามัคคี มีความสามารถในการเป็นผู้นำ และเป็นผู้ตามที่ดี โดยการทำงานเป็นหมู่คณะ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยความรอบคอบมีเหตุผล นอกจากนี้กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ยังช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษา ชุมชน และบุคคลทั่วไป กระตุ้นให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการพัฒนาส่วนรวม และเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณของสถาบันด้วย (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2538 : 3 – 4) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุกรี เมฆทันต์ (2535 : 63) ที่ได้ศึกษาการประเมินผลโครงการกิจกรรมนักศึกษาด้านอาสาพัฒนา ปีงบประมาณ 2539 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ด้านอาสาพัฒนา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้ปฏิบัติงาน พบว่า ทุกโครงการโดยภาพรวมบรรลุวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับสูง กล่าวคือ เป็นการส่งเสริมให้

นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รับประสบการณ์ตรง เสริมสร้างความสามัคคี ความรับผิดชอบ และเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกฝนการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ส่งเสริมความเข้าใจและความสามัคคีระหว่างนักศึกษาประชาชนและข้าราชการที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนในชนบทเห็นความสำคัญของการพัฒนาชุมชนของตนเองและเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงมหาวิทยาลัย

รูปแบบของกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ จะต้องเน้นการบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนา หรืออนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยอาจจะมีการผสมผสานในหลายสาขาวิชาหรือหลายสถาบัน และอาจจะเป็นกิจกรรมที่ให้บริการทางวิชาการที่ไม่เน้นการก่อสร้างวัตถุ แต่ถ้าหากมีการก่อสร้างต้องก่อสร้างในที่สาธารณะประโยชน์ของชุมชน (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2538 : 4) ซึ่งอาจจัดในรูปของกิจกรรมด้านการศึกษา เช่น การซ่อมแซม สร้างอาคารเรียน พัฒนาโรงเรียน สร้างสนามกีฬา จัดทำสถิติและให้ความรู้การจัดการห้องสมุด ด้านการสาธารณสุข เช่น การจัดชุดแพทย์เคลื่อน การให้บริการแนะนำความรู้ด้านอนามัยและสาธารณสุขทั่วไป ด้านการคมนาคม เช่น การซ่อมสร้างสะพาน ถนน คูระบายน้ำ ด้านการเกษตร เช่น การสร้างฝาย การจัดระบบส่งน้ำทางการเกษตร การเผยแพร่และสถิติความรู้ทางการเกษตร ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การปลูกป่า พัฒนา ปรับปรุงอุทยาน ให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกต้อง

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงออกในด้านต่าง ๆ ในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทั้งด้านวิชาการ การมีส่วนร่วมกับชุมชน การทำงานร่วมกัน รวมทั้งการทำงานกลางแจ้ง และเป็นกิจกรรมที่สามารถทำได้หลากหลายและมีขอบข่ายกว้าง ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญและสนับสนุนทรัพยากรในการจัดกิจกรรมที่จะเอื้อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

งานหอพักนักศึกษา

หอพักนักศึกษา เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญของสถาบันอุดมศึกษา เพราะนักศึกษาจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในหอพัก สถาบันอุดมศึกษาจึงควรให้ความสนใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมของหอพักให้เกิดผลต่อการเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาการส่วนบุคคล โดยจัดบริการให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้ไม่ใช่เพียงแต่เฉพาะจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกในเรื่องที่พักอาศัยเท่านั้น แต่จะต้องเน้นการเสริมสร้างประสบการณ์การอยู่ร่วมกัน เพื่อให้นำไปสู่การพัฒนาให้นักศึกษาให้ครบถ้วนทุกด้าน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 97) ได้กล่าวว่า การให้

นักศึกษามาร่วมกันในสถาบันอุดมศึกษานั้น จะได้สัมผัสกับชีวิตความเป็นนักศึกษาที่ดี ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่จำลองสังคมที่ดีของประเทศชาติไว้

การจัดหอพักขึ้นในสถาบันอุดมศึกษานั้น ทางสถาบันต่าง ๆ ได้ระบุดำเนินการประสงค์ของการจัดหอพักไว้ต่าง ๆ กัน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานหอพักให้ได้ผลตามเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษา โดยทั่ว ๆ ไปได้ระบุดำเนินการไว้สอดคล้องกับ แพ็ควูด (Packwood.1977 : 84) ได้กล่าวไว้ 2 ประการใหญ่ ๆ คือ

1. เพื่อควบคุมและปรับปรุงพฤติกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสม
2. เพื่อพัฒนานักศึกษา
 - 2.1 ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญา
 - 2.2 จัดสรรสภาพแวดล้อมอย่างไม่เป็นทางการด้านการศึกษา เพื่อสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้
 - 2.3 พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและคณาจารย์
 - 2.4 ส่งเสริมนักศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ และเจริญงอกงามขึ้นเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้จัดตั้งหอพักขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการคือ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2530 : 412)

1. เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด หรือนักศึกษาที่มีที่พักไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษา
2. เพื่อฝึกให้นักศึกษาอยู่ร่วมกันเคารพในสิทธิซึ่งกันและกัน มีน้ำใจและมีความสามัคคี รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อส่วนรวม
3. เพื่อให้ให้นักศึกษาต่างคนต่าง ซึ่งมีพื้นฐานความรู้และความสนใจที่แตกต่างกัน ได้มีโอกาสใช้ชีวิตความเป็นอยู่ร่วมกันและเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อันจักเป็นแนวทางนำมาซึ่งความเข้าใจและเกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

สถาบันราชภัฏได้ส่งเสริมและพัฒนาหอพักนักศึกษามาโดยตลอดด้วยงบประมาณที่ค่อนข้างสูงทั้งนี้ด้วยความมุ่งหวังให้หอพักเป็นสถานที่ช่วยให้นักศึกษาได้เกิดพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาได้ฝึกฝน และมีประสบการณ์ร่วมขณะอยู่หอพักนั้น จะมีผลต่อการพัฒนานักศึกษาทั้งในด้านสติปัญญาและด้านสังคม

นักศึกษากับการใช้เวลาว่าง

สมบัติ วัจนะสาริกากุล (2524 : 117) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปรากฏว่า นักศึกษาใช้เวลาว่างไม่ถูกต้องอาจเป็นเพราะอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนชักจูงไปในทางที่ไม่ถูกต้อง และไม่เกิดประโยชน์แก่นักศึกษากิจกรรมนอกหลักสูตรในมหาวิทยาลัยไม่มีความละเอียดเพียงพอที่จะอำนวยให้นักศึกษาได้พัฒนาความสามารถ หรือทักษะของนักศึกษา การใช้เวลาว่างของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จึงไม่ได้รับประโยชน์เต็มที่ นักศึกษาจำนวนมากไม่ชอบเล่นกีฬาแต่ชอบดูกีฬามากกว่า กิจกรรมทางด้านการเชียร์กีฬา จึงเป็นกิจกรรมที่สร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม ส่วนกิจกรรมประเภทวิชาการ นันทนาการ นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบเข้าร่วมพอ ๆ กัน

บุปผา การีเวท (2527 : 71) ศึกษาสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ปรากฏว่า นักศึกษาส่วนมาก ใช้เวลาว่างส่วนใหญ่เข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าวิชาการเพิ่มเติม รวมกลุ่มอภิปรายเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ เข้าร่วมกิจกรรมดนตรี ละคร ศิลปะ หรือใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬา ผลการศึกษาระบุว่า ปัญหาวัยรุ่นในสังคมไทยของ วรพุดิ จรัสตระกูล (2524 : 65) ที่พบว่า ปัญหาวัยรุ่นที่พบมากที่สุด คือปัญหาสุขภาพ ปัญหากิจกรรมทางสังคม และปัญหาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ แคปแลน (Kaplan. 1975 : 368) ที่พบว่า ปัญหาการใช้เวลาว่างยังเป็นปัญหาค่อนข้างใหม่แต่กำลังมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหามากขึ้น ผลของความเจริญด้านวิชาการสาขาต่าง ๆ ทำให้มนุษย์มีเวลาว่างมากขึ้น และจะใช้เวลาว่างดังกล่าวในการศึกษา สร้างสรรค์งานศิลปะ ออกกำลังกาย และพักผ่อนหย่อนใจ

จากการศึกษาเอกสารดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่ากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาก่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาอันมีผลต่อตัวนักศึกษาโดยตรง และทำให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมหรือผู้อื่น

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการใช้เวลาว่าง

1. สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด

การอบรมนักศึกษาในแต่ละสถาบันอุดมศึกษามีบทบาททำให้คนคิด เชื่อ และรู้สึกตามปทัสถานของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ จึงมีแบบแผนในการดำเนินชีวิตตามที่ได้รับการศึกษาอบรมมาตามแบบอย่างในสถาบันอุดมศึกษาของตน ซึ่งจะมีผล

ต่อการใช้เวลาว่างของนักศึกษาด้วย จากผลการศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2530 : 109 – 111) ปรากฏว่านิสิตในคณะที่เป็นกลุ่มสัมพันธ์กับมนุษย์โดยตรง คือคณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะครุศาสตร์มีแนวโน้มในการเลือกกิจกรรมไปในทางบำเพ็ญประโยชน์ทางวิชาการ และทางวิชาชีพสูงกว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนคณะมนุษยศาสตร์มีแนวโน้มไปในทางเก็บตัวสูง และมีความสำนึกในทางก้าวหน้าหรือบำเพ็ญประโยชน์น้อยกว่าสาขาอื่น ๆ มาก เนื่องจากคณะมนุษยศาสตร์นั้น การเรียนการสอน เน้นทางเนื้อหาทางความนึกคิดส่วนตัวมากจึงสนใจกิจกรรมสังคมน้อย เก็บตัวสูง ด้วยเหตุนี้นักศึกษาในแต่ละสถาบันอุดมศึกษาจึงมีลักษณะของความสนใจที่มีต่อกิจกรรมต่าง ๆ และการเลือกกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างที่แตกต่างกันออกไป ตามแต่ลักษณะการอบรมของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา

จากเหตุผลดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า สถาบันที่นักศึกษาสังกัดที่แตกต่างกัน จะทำให้ออกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างที่แตกต่างกัน

2.เพศ

นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา จะมีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายซึ่งวัยนี้จะมีการแยกกลุ่มชายหญิง แต่ละคนก็จะแยกแยะลักษณะ (identify) ให้เข้ากับกลุ่มของตนเอง นักศึกษาชายก็มักจะอยู่ในกลุ่มชาย นักศึกษาหญิงก็มักจะอยู่ในกลุ่มหญิง จากผลการศึกษาสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยรามคำแหงของ ประภาศรี สุฉันทบุตร (2522 : 65) ปรากฏว่าความแตกต่างระหว่างเพศของนักศึกษาชายและหญิง จะเป็นตัวกำหนดกิจกรรมที่แตกต่างกันได้ ทั้งนี้เพราะมีความสนใจแตกต่างกัน นักศึกษาชายมักจะสนใจกีฬามวยปล้ำ ฟันดาบ ยิงปืน ขณะที่นักศึกษาหญิงสนใจศิลปะ ฟ้อนรำ และร้องเพลง

แคปแลน (Kaplan. 1975 : 90) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างของชนชาติต่าง ๆ ปรากฏว่าเพศมีส่วนกำหนดให้การทำกิจกรรมในยามว่างด้วย เช่นเด็กชายชอบเล่นฟุตบอลแต่เด็กหญิงชอบเล่นเน็ตบอล นอกจากนี้ยังพบว่าในการใช้เวลาว่างเพื่อชมภาพยนตร์นั้น เพศหญิงสนใจเรื่องมหรสพต่าง ๆ มากกว่าชาย

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1978 : 359-360) ศึกษาพบว่าเพศชายจะสนใจเครื่องยนตร์กลไก สิ่งที่ทดลองความแข็งแรง การฝึกสมองฝึกทักษะ แต่หญิงจะสนใจการประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ให้สวยงาม เช่น ประดิษฐ์เสื้อผ้าจากไหมพรม เป็นต้น

สรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน

3.ระดับชั้นปี

ระดับชั้นปีที่ศึกษา จะมีผลต่อลักษณะการใช้เวลาว่างของนักศึกษาด้วยเพราะประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับ และกลุ่มเพื่อนที่แตกต่างกันในแต่ละชั้นปี ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2530) ศึกษาพบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในแต่ละชั้นปีมีลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมที่ต่างกัน อย่างเห็นได้ชัดเจน คือ ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีลักษณะการใช้ชีวิตไปทางกิจกรรมสูงกว่าชั้นปีอื่น ๆ โดยเฉพาะชั้นปีที่ 3 มีมากกว่าชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 ก็มีลักษณะการเลือกกิจกรรมไปในทางที่เกี่ยวกับวิชาชีพ สูงกว่าปีที่ 1 ชั้นปีที่ 4 นั้นโดยทั่วไปเป็นนิสิตปีสุดท้าย ซึ่งจะต้องออกไปประกอบอาชีพแล้ว จึงให้ความสนใจกับกิจกรรมน้อยลง คงให้ความสนใจกับการวางแผนการเตรียมการเพื่อออกไปทำงานมากกว่า ส่วนปีที่ 3 นั้น ผ่านชีวิตมหาวิทยาลัยมากพอควร ย่อมเข้าใจ และเห็นความสำคัญของกิจกรรมมากกว่านิสิตชั้นปีที่ 2 มีแนวโน้มในการเลือกกิจกรรมในทางวิชาชีพสูงกว่าชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้เพราะชั้นปีที่ 2 ได้รับประสบการณ์มาหนึ่งปีแล้ว พอขึ้นชั้นปีที่ 2 จึงมีความมั่นใจและพอใจในสาขาวิชาที่ตนเองเรียนมากขึ้น นักศึกษาโดยทั่วไปจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลาที่ศึกษา เช่นที่คอฟแมน (Kauffman. 1968 : 19-21) ได้ประมวลลักษณะนิสิตนักศึกษาตามระดับชั้นปีคือ ปีที่ 1 จะมีความรู้สึกตื่นเต้น สนใจต่อทุกสิ่งรอบด้าน ต้องการปรับตัวให้เข้ากับชีวิตในมหาวิทยาลัยพยายามที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่โอกาสจะอำนวย ชั้นปีที่ 2 จะเริ่มมีความขัดแย้งต่อมหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 3 จะเริ่มสนใจการมีเพื่อนต่างเพศ ชั้นปีที่ 4 จะเริ่มสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่ส่งเสริม การทำงานทำและถืออำนาจต่อการศึกษาต่อ

จากลักษณะตามเหตุผลดังกล่าว พอสรุปได้ว่านักศึกษาแต่ละชั้นปีมีการใช้เวลาว่างที่แตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษามีผู้ศึกษาค้นคว้าไว้หลายเรื่อง เช่น สายพิณ สุดคเนิง (2536 : 57) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สรุปผลการวิจัยพบว่านิสิตที่พักหอพักมหาวิทยาลัยต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมากกว่านิสิตที่พักที่อื่น ๆ ทั้งนี้เพราะว่านิสิตที่พักในหอพัก มีเวลาว่างมากและไม่ต้องเสียเวลากับการเดินทาง

เพราะว่าการจัดกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่จะจัดกันภายในมหาวิทยาลัย ถ้านิสิตมีสถานที่พักอยู่ไกลจากมหาวิทยาลัยแล้วก็จะต้องทำให้เสียเวลาในการเดินทางไปกลับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าสภาพจราจรในเขตเมืองติดขัดมาก จึงเป็นอุปสรรคสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นิสิตที่มีที่พักที่อื่น ไม่ต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมนิสิต ธีระ นทีวุฒิกุล.(2521 : 40-41) ได้ศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและสุขภาพเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับสุดท้ายคือ กิจกรรมทางศาสนา นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมสงเคราะห์ และบำเพ็ญประโยชน์เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพอันดับสุดท้าย คือ งานอดิเรก เกี่ยวกับด้านการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา อมร พูนศิลป์ (ทิพวัลย์ แก้วทาสี. 2533 : 42 ; อ้างอิงมาจาก อมร พูนศิลป์. 2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาอันดับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนิสิตนักศึกษาโดยแยกตามสถาบัน เพศ ชั้นปี และกลุ่มวิชาชีพที่ศึกษา ปรากฏผลดังนี้

1. อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาสอดคล้องกับอันดับการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเข้าประเภท คือ กิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรม การพูดและการพิมพ์ กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ กิจกรรมทางสังคม กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมศิลปะและการดนตรี กิจกรรมเสริมวิชาชีพ และกิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก

2. กิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาต้องการเข้าร่วมมาก ได้แก่ กิจกรรมสังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ ตามลำดับส่วนกิจกรรมที่นิสิตนักศึกษาที่มีความต้องการเข้าร่วมน้อย ได้แก่ กิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก

3. อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในภาคใต้ โดยแยกตาม สถาบัน เพศ และกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

รัชณี คำแสน. (2524 : 205) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคเหนือ พบว่า ปัญหาในการจัดและดำเนินกิจกรรมที่สำคัญ คือ อาจารย์และนักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ปัญหาการประเมินผลกิจกรรมไม่เหมาะสมและไม่มีการนำผลการประเมินมาใช้

จารุบุตร ฟาร์มขาว.(2525 : 104 – 105) ศึกษาในทัศนะของกรรมการบริหารสโมสรนักศึกษาศึกษากับนักศึกษาทั่วไปโดยส่วนรวมแล้ว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ในทัศนะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงกับครูศาสตร์บัณฑิต โดยส่วนรวมแล้วไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุกรี เมฆทนต์ (2535:114-115) ได้ศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาและนักศึกษา ซึ่งเป็นกรรมการ บริหารกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ผลปรากฏว่าอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา มีปัญหาในการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยส่วนรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าว ผู้บริหารมหาวิทยาลัยทั้งสองวิทยาเขตน่าจะให้ความสนใจ และนำไปศึกษาหาหน้สำคัญ และรายละเอียดของปัญหา

ภิญญา ศักดิ์เพชร. (2528 : 128) ได้วิจัยการศึกษาทัศนคติของอาจารย์และนิสิตในมหาวิทยาลัยภาคใต้ ที่มีต่อกิจกรรมนิติต ปีการศึกษา 2528 ผลปรากฏว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมเพราะกลัวเสียการเรียน ไม่อยากรับผิดชอบมาก ได้ประโยชน์น้อย และอาจารย์ส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญ

งานวิจัยในต่างประเทศ

เอลเมอร์ (Elmer.1974 :- A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และคณะกรรมการสมาชิกสภาท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนครหลวงแห่งรัฐเวอร์จิเนีย ผู้วิจัยเสนอแนะว่าบทบาทและความรับผิดชอบขององค์นักศึกษาในวิทยาลัย ควรขยายและมีความชัดเจนมากขึ้น การติดต่อสื่อสารนับว่าเป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งควรจะต้องจัดไว้เพียงพอ การจัดกิจกรรมองค์การนักศึกษาควรได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดกิจกรรมด้านวิชาชีพควรได้รับการสนับสนุนเป็นกรณีพิเศษ การจัดกิจกรรมควรให้สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษาให้มากขึ้น นอกจากนี้หากเป็นไปได้ การจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ควรได้รับการพิจารณาให้เป็นหน่วยกิตทางการศึกษาด้วย

ดูฮาน (ทิพวัลย์ แก้วทาสี. 2533 : 34 อ้างอิงมาจาก Doohan . 1969 : 2146 - A) ได้วิจัยเกี่ยวกับการดำเนินงานและปัญหาต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยพบคือ จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาไม่เพียงพอ การประสานงานของสถานศึกษาและหน่วยงานของชุมชนมีน้อยเกินไป มีช่องว่างระหว่างผู้ใหญ่และเด็กวัยรุ่น ความเคร่งครัดของการจัดการเรียนการสอนเป็นผลทำให้นักเรียนส่วนมากไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้

ฟิทเทนเจอร์ (Fittenger .1979 :702 A - X) ได้ศึกษาทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร โดยอาจารย์ และนักศึกษา มีทัศนะสอดคล้องกันว่า หลักสูตรกิจการศึกษามีความจำเป็นต่อการศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ ทำให้ทราบว่ากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักช่วยทำให้นักศึกษามีพัฒนาทางด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ แต่อย่างไรก็ตาม จากสภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ตยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ต เพื่อใช้เป็นแนวทางที่จะนำข้อมูลมาพิจารณา วางแผน แก้ไข ปรับปรุง การจัดกิจกรรมและการปฏิบัติตนของนักศึกษา เพื่อพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาและงานหอพักสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

บทนี้กล่าวถึง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการจัดกระทำข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และที่อยู่หอพักของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ประจำปีการศึกษา 2544 จำนวน 622 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสัดส่วนของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan.1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 238 คน เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 117 คน และเป็นนักศึกษาศาสนาบันราชภัฏภูเก็ต จำนวน 121 คน แล้วใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามตัวแปรสถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด เพศ ระดับชั้นปี และจากนั้นใช้การสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) โดยการจับฉลาก

ตาราง แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด เพศ และระดับชั้นปี

ตัวแปร	สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด				รวม	
	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต		สถาบันราชภัฏภูเก็ต			
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เพศ						
1.ชาย	48	18	62	24	110	42
2.หญิง	257	99	255	97	512	196
รวม	305	117	317	121	622	238
ระดับชั้นปี						
1. ชั้นปีที่ 1	164	63	145	55	309	118
2. ชั้นปีที่ 2	66	25	54	21	120	46
3. ชั้นปีที่ 3	53	21	82	31	135	52
4. ชั้นปีที่ 4	22	8	36	14	58	22
รวม	305	117	317	121	622	238

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาเองจากการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต มีลักษณะเป็น 2 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 เครื่องมือแบบสอบถามปลายปิด มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับ สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด เพศ และ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) เกี่ยวกับกิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติในเวลารว่าง สี่ ด้านคือ ด้านวิชาการ ด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์ ลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ซึ่งมีคะแนนเป็น 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 ตามลำดับ

แบบที่ 2 แบบสัมภาษณ์แบบมีทิศทาง ให้ผู้ตอบเสนอแนะความคิดเห็นอย่างเสรี จากนักศึกษาที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต 15 คน และที่อยู่หอพักของสถาบันราชภัฏภูเก็ต 15 คน เพื่อประมวลปัญหา ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นต่อการปฏิบัติกิจกรรมในเวลารว่าง สี่ ด้าน โดยผู้วิจัยสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

วิธีสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา แล้วเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่ ตามลักษณะของการใช้เวลารว่างในแต่ละด้านของกิจกรรมต่าง ๆ พิจารณาสร้างเป็นข้อคำถาม 43 ข้อ ภายใต้กิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติในเวลารว่าง สี่ ด้านคือ ด้านวิชาการ ด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์
2. นำแบบสอบถามที่สร้าง เสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ เจียบประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศึกษาศิรินทร์ มณีพันธ์ และอาจารย์วิโรจน์ ภู่อัง รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต สอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะครั้งสุดท้ายไปทดลองใช้ (try-out) กับประชากรที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย จำนวน 30 คน และหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach ' s alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น .9373

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองแล้ว เสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เป็นครั้งสุดท้าย เพื่อตรวจสอบและแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำฉบับที่สมบูรณ์สำหรับใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ถึงผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งวิทยาเขตภูเก็ต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และอธิการบดีสถาบันราชภัฏภูเก็ต เพื่อขอความร่วมมือในการให้กลุ่มตัวอย่างแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามไปให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบ โดยประสานงานอย่างใกล้ชิดกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษากลุ่มกิจกรรมนักศึกษา และรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

แบบสอบถาม

1. หาค่าร้อยละ (percentage) สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 เฉพาะแบบสอบถามชุดที่มีความสมบูรณ์ ตามตัวแปรอิสระ
2. หาค่าเฉลี่ย (mean) สำหรับข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 เพื่อทราบระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต แล้วเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ประเมินค่าความคิดเห็นของ เบสต์ (Best. 1981 : 184) ดังนี้
 - คะแนนเฉลี่ย 1.0000 - 2.3333 หมายความว่า ระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ
 - คะแนนเฉลี่ย 2.3334 - 3.6667 หมายความว่า ระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง
 - คะแนนเฉลี่ย 3.6668 -5.0000 หมายความว่า ระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง
3. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อทราบการกระจายของข้อมูลเป็นรายข้อ
4. หาค่าที (t - test) เพื่อทดสอบสมมติฐานตัวแปร 2 กลุ่ม

5. ค่าเอฟ (F - test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานตัวแปร 3 กลุ่มถ้าพบว่ามีนัยสำคัญก็ดำเนินการทดสอบรายข้อโดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference)

แบบสัมภาษณ์แบบมีทิศทาง

ใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ ตามประเด็น สี่ ด้าน คือ ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมในเวลารว่าง ด้านวิชาการ ด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for window (statistical package for the social sciences for window) สำหรับสถิติต่อไปนี้

1. ค่าความถี่ (frequency)
2. ค่าร้อยละ (percentage)
3. ค่าเฉลี่ย (mean)
4. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
5. ค่าที (t-test)
6. ค่าเอฟ (F- test)
7. ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทนี้เป็นการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยนำเสนอรายละเอียดที่เกี่ยวกับ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกและเหมาะสมในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยขอกำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (sample size)
- X แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (mean)
- SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
- t แทน ค่า ที (t-test)
- F แทน ค่า เอฟ (F-test)
- p แทน ค่าความน่าจะเป็น (probability)
- *** แทน ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
- ** แทน ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- * แทน ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถาม และกลุ่มตัวอย่าง
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติ
ในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด เพศ และระดับชั้นปี

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้ตอบสัมภาษณ์ที่มีต่อกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถาม และกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 2 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาที่อยู่ในหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และที่อยู่ในหอพักสถาบันราชภัฏภูเก็ต

กลุ่มตัวอย่างตามจำแนกตามสถาบัน อุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด	ส่งไป	รับคืน	ร้อยละ	ฉบับสมบูรณ์	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต	117	117	100	117	100
สถาบันราชภัฏภูเก็ต	121	121	100	121	100
รวม	238	238	100	238	100

จากตาราง 2 จะเห็นว่า จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 238 ชุด ได้รับคืน 238 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ 238 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปร สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด เพศ และระดับชั้นปี

ตัวแปร	สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด								รวม	ร้อยละ
	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต				สถาบันราชภัฏภูเก็ต					
	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ		
ระดับชั้นปี										
ชั้นปีที่ 1	9	54	63	26.47	11	44	55	23.10	118	49.57
ชั้นปีที่ 2	4	21	25	10.50	4	17	21	8.82	46	19.32
ชั้นปีที่ 3	3	18	21	8.82	6	25	31	13.02	52	21.84
ชั้นปีที่ 4	2	6	8	3.36	3	11	14	5.91	22	9.27
รวม	18	99	117	49.15	24	97	121	50.85	238	100

จากตาราง 3 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 238 คน เมื่อจำแนกตามตัวแปรสถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด ได้ดังนี้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 49.15 สถาบันราชภัฏภูเก็ต จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 50.85 และเมื่อจำแนกตามตัวแปร เพศ ได้ดังนี้ เพศชาย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.64 เพศหญิง จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 82.36 และเมื่อจำแนกตามตัวแปรระดับชั้นปีได้ดังนี้ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 49.57 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.32 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 21.84 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.27

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติ
ในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับกิจกรรม
ที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

ที่	กิจกรรม	X	SD	ระดับการปฏิบัติ
1	ด้านวิชาการ	2.7276	.6165	ปานกลาง
2	ด้านกีฬาและนันทนาการ	2.5966	.6082	ปานกลาง
3	ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม	2.4925	.7377	ปานกลาง
4	ด้านบำเพ็ญประโยชน์	2.4815	.7348	ปานกลาง
	รวมทุกกิจกรรม	2.5746	.4866	ปานกลาง

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับ
กิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ใน
ภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง (ดูรายละเอียดรายข้อ ภาคผนวก ค. ตาราง 16)

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับกิจกรรม
ที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร
สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด

ที่	กิจกรรม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต N = 117			สถาบันราชภัฏภูเก็ต N = 121		
		X	SD	ระดับ การ ปฏิบัติ	X	SD	ระดับ การ ปฏิบัติ
1	ด้านวิชาการ	2.7820	.6061	ปานกลาง	2.6749	.6245	ปานกลาง
2	ด้านกีฬาและนันทนาการ	2.6702	.6159	ปานกลาง	2.5255	.5946	ปานกลาง
3	ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม	2.4463	.6917	ปานกลาง	2.5372	.7799	ปานกลาง
4	ด้านบำเพ็ญประโยชน์	2.4197	.7358	ปานกลาง	2.5413	.7319	ปานกลาง
	รวมทุกกิจกรรม	2.5796	.4733	ปานกลาง	2.5697	.5010	ปานกลาง

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับ
กิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตาม
ตัวแปรสถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับกิจกรรม
ที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร
เพศ

ที่	กิจกรรม	ชาย N = 42			หญิง N = 196		
		X	SD	ระดับ การ ปฏิบัติ	X	SD	ระดับ การ ปฏิบัติ
1	ด้านวิชาการ	2.8869	.6370	ปานกลาง	2.6934	.6083	ปานกลาง
2	ด้านกีฬาและนันทนาการ	2.7857	.6763	ปานกลาง	2.5561	.5866	ปานกลาง
3	ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม	2.6085	.7189	ปานกลาง	2.4677	.7412	ปานกลาง
4	ด้านบำเพ็ญประโยชน์	2.3905	.5630	ปานกลาง	2.5010	.7664	ปานกลาง
	รวมทุกกิจกรรม	2.6679	.4911	ปานกลาง	2.5546	.4845	ปานกลาง

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับ
กิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตาม
ตัวแปร เพศ ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับกิจกรรม ที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร ระดับชั้นปี

ที่	กิจกรรม	ชั้นปีที่ 1 N = 118			ชั้นปีที่ 2 N = 46			ชั้นปีที่ 3 N = 52			ชั้นปีที่ 4 N = 22		
		X	SD	ระดับ การ ปฏิบัติ	X	SD	ระดับ การ ปฏิบัติ	X	SD	ระดับ การ ปฏิบัติ	X	SD	ระดับ การ ปฏิบัติ
1	ด้านวิชาการ	27020	.๕07	ปานกลาง	27536	.5383	ปานกลาง	27420	.5746	ปานกลาง	27765	.5939	ปานกลาง
2	ด้านกีฬาและนันทนาการ	25572	.6507	ปานกลาง	2.5851	.๕65	ปานกลาง	26330	.6118	ปานกลาง	27462	.649	ปานกลาง
3	ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม	24830	.7493	ปานกลาง	24589	.516	ปานกลาง	25385	.7053	ปานกลาง	25050	.๕65	ปานกลาง
4	ด้านบำเพ็ญประโยชน์	25678	.7850	ปานกลาง	23826	.6212	ปานกลาง	2.5115	.707	ปานกลาง	23636	.4953	ปานกลาง
	รวมทุกกิจกรรม	2.5775	.5178	ปานกลาง	2.5201	.439	ปานกลาง	26063	.๕81	ปานกลาง	2.5978	.๕64	ปานกลาง

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร ระดับชั้นปี ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการเปรียบเทียบ กิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด เพศ และระดับชั้นปี

ตาราง 8 เปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด

ที่	กิจกรรม	มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต N = 117		สถาบันราชภัฏ ภูเก็ต N = 121		t	p
		X	SD	X	SD		
		1	ด้านวิชาการ	2.7820	.6061		
2	ด้านกีฬาและนันทนาการ	2.6702	.6159	2.5255	.5946	1.8446	.0663
3	ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม	2.4463	.6917	2.5372	.7799	-.9495	.3434
4	ด้านบำเพ็ญประโยชน์	2.4197	.7358	2.5413	.7319	-1.2787	.2022
	รวมทุกกิจกรรม	2.5796	.4733	2.5697	.5010	.1557	.8764

จากตาราง 8 เปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และนักศึกษาสถาบันราชภัฏภูเก็ต มีกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่าง ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 เปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษา
ในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร เพศ

ที่	กิจกรรม	ชาย N = 42		หญิง N = 196		t	p
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1	ด้านวิชาการ	2.8869	.6370	2.6934	.6083	1.8548	.0649
2	ด้านกีฬาและนันทนาการ	2.7857	.6763	2.5561	.5866	2.2386	.0261*
3	ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม	2.6085	.7189	2.4677	.7412	1.1228	.2627
4	ด้านบำเพ็ญประโยชน์	2.3905	.5630	2.5010	.7664	-1.0765	.2850
	รวมทุกกิจกรรม	2.6679	.4911	2.5546	.4845	1.3723	.1713

* $p < .05$

จากตาราง 9 เปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปร เพศ พบว่านักศึกษาเพศชาย และนักศึกษาเพศหญิง มีกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างในภาพรวมและด้านวิชาการ ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านกีฬาและนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยนักศึกษาเพศชายมีการปฏิบัติกิจกรรมในเวลารว่างด้านกีฬา และนันทนาการมากกว่าเพศหญิง

ตาราง 10 เปรียบเทียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบัน
อุดมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต ด้านวิชาการ ตามตัวแปรระดับชั้นปี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม (b)	3	.1720	.0573	.1492	.9301
ภายในกลุ่ม (w)	234	89.9167	.3843		
รวม	237	90.0888			

จากตาราง 10 เปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ
สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ด้านวิชาการ ตามตัวแปรระดับระดับชั้นปี พบว่านักศึกษาระดับ
ชั้นปีต่างกันมีการปฏิบัติกิจกรรมในเวลารว่าง ด้านวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 เปรียบเทียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบัน
อุดมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต ด้านกีฬาและนันทนาการ ตามตัวแปรระดับชั้นปี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม (b)	3	.7506	.2502	.6735	.5691
ภายในกลุ่ม (w)	234	86.9289	.3715		
รวม	237	87.6719			

จากตาราง 11 เปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ
สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ด้านกีฬาและนันทนาการ ตามตัวแปรระดับระดับชั้นปี พบว่า
นักศึกษาระดับชั้นปีต่างกันมีการปฏิบัติกิจกรรมในเวลารว่าง ด้านกีฬาและนันทนาการ ไม่แตกต่าง
กัน

ตาราง 12 เปรียบเทียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบัน
อุดมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ตามตัวแปรระดับชั้นปี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม (b)	3	.1757	.0586	.1064	.9563
ภายในกลุ่ม (w)	234	128.8176	.5505		
รวม	237	128.9933			

จากตาราง 12 เปรียบเทียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ
สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ตามตัวแปรระดับชั้นปี
พบว่านักศึกษาระดับชั้นปีต่างกันมีการปฏิบัติกิจกรรมในเวลารว่าง ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 เปรียบเทียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบัน
อุดมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ตามตัวแปรระดับชั้นปี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม (b)	3	3.0510	1.0170	1.9052	.1294
ภายในกลุ่ม (w)	234	124.9077	.5338		
รวม	237	127.9587			

จากตาราง 13 เปรียบเทียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ
สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ตามตัวแปรระดับชั้นปี พบว่านัก
ศึกษาระดับชั้นปีต่างกันมีการปฏิบัติกิจกรรมในเวลารว่าง ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 เปรียบเทียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบัน
อุดมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรระดับชั้นปีโดยภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม (b)	3	.2017	.0672	.2814	.8388
ภายในกลุ่ม (w)	234	55.9081	.2398		
รวม	237	56.1098			

จากตาราง 14 เปรียบเทียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ
สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรระดับชั้นปี พบว่านักศึกษาระดับชั้นปีต่างกันมีการ
ปฏิบัติกิจกรรมในเวลารว่าง โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 ความถี่ และข้อเสนอแนะต่อกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ
สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

ที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
	ด้านวิชาการ	
1.	ควรมีการจัดกิจกรรมระหว่างเรียน โดยส่งเสริมการจัดกลุ่มด้านวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน	25
2.	ควรสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดมากขึ้นโดยขยายเวลาปิดห้องสมุดถึง 20.00 น.	24
3.	ควรส่งเสริมให้ใช้ internet ในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ เช่นบริการนักศึกษาในราคาถูกลง	22
4.	ควรให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มีความรู้และประสบการณ์มากมาแนะนำด้านวิชาการ	15
5.	ควรมีอาจารย์ต่างประเทศด้านภาษาอังกฤษมาสอนพิเศษให้	8

ตาราง 15 (ต่อ)

ที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
<u>ด้านกีฬาและนันทนาการ</u>		
1	ควรจัดให้มีอุปกรณ์กีฬาด้านต่างๆบริการอย่างเพียงพอ	30
2	ควรสร้างสนามกีฬาให้มาก ในปัจจุบันไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่ใช้	28
3	ควรจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างนักศึกษาที่อยู่หอพักเพื่อเพิ่มความสามัคคี	25
4	ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาแนะนำและฝึกสอน	12
5	แต่ละหอพักควรมีมุมพักผ่อนให้มากกว่าที่เป็นอยู่	10
<u>ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม</u>		
1	ควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านศาสนาให้มากกว่าที่เป็นอยู่	20
2	ควรเชิญผู้นำด้านศาสนาให้ความรู้นักศึกษา บ่อยๆ	18
3	ควรจัดอบรมเรื่องจริยธรรม กริยา มารยาท ศาสนาให้นักศึกษารู้สึกภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง	15
4	ควรมีการประชาสัมพันธ์ในกิจกรรมด้านศิลปและวัฒนธรรมให้ทุกคนได้รับรู้ อย่างทั่วถึง	12
5	ควรมีการจัดชมรมศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม	10
<u>ด้านบำเพ็ญประโยชน์</u>		
1	ควรจัดตั้งชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หรือชมรมอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในทางเดียวกันให้มากขึ้น	18
2	ควรจัดกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้มากกว่านี้	15
3	ควรปลูกฝังกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นให้มากขึ้น และจัดกิจกรรมให้ มากขึ้น	14
4	ควรจัดสรรงบประมาณด้านบำเพ็ญประโยชน์ให้มากกว่าที่เป็นอยู่	11
5	ควรประสานงานกับชุมชนในกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ เช่นการออกค่าย อาสา	8

จากตาราง 15 แสดงว่าข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ในแต่ละด้านดังนี้ 1. ด้านวิชาการ ควรมีการจัดกิจกรรมระหว่างเรียน โดยส่งเสริมการจัดกลุ่มด้านวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน ควรสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดมากขึ้นโดยขยายเวลาปิดห้องสมุดถึง 20.00 น. ควรส่งเสริมให้ใช้ internet ในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ เช่นบริการนักศึกษาในราคาถูกลง ควรให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มีความรู้และประสบการณ์มากมาแนะนำด้านวิชาการ และควรมีอาจารย์ต่างประเทศด้านภาษาอังกฤษมาสอนพิเศษให้ 2. ด้านกีฬาและนันทนาการ ควรจัดให้มีอุปกรณ์กีฬาต่าง ๆ บริการอย่างเพียงพอ ควรสร้างสนามกีฬาให้มาก ในปัจจุบันไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่ใช้ ควรจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างนักศึกษาที่อยู่หอพักเพื่อเพิ่มความสามัคคี ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาแนะนำและฝึกสอน และแต่ละหอพักควรมีมุมพักผ่อนให้มากกว่าที่เป็นอยู่ 3. ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านศาสนาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ควรเชิญผู้นำด้านศาสนาให้ความรู้นักศึกษา บ่อยๆ ควรจัดอบรมเรื่องจริยธรรม กิริยามารยาท ศาสนาให้นักศึกษารู้สึกภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง ควรมีการประชาสัมพันธ์ในกิจกรรมด้านศิลปและวัฒนธรรมให้ทุกคนได้รับรู้อย่างทั่วถึง และควรมีการจัดชมรมศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม 4. ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ควรจัดตั้งชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หรือชมรมอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในทางเดียวกันให้มากขึ้น ควรจัดกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้มากกว่านี้ ควรปลูกฝังกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นให้มากขึ้น และจัดกิจกรรมให้มากขึ้น ควรจัดสรรงบประมาณด้านบำเพ็ญประโยชน์ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ และควรประสานงานกับชุมชนในกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ เช่นการออกค่ายอาสา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้กล่าวถึงการสรุปผลและอภิปรายผลตามลำดับดังนี้ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผลการวิเคราะห์ข้อมูล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต เปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตามตัวแปร สถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด เพศ และชั้นปี และประมวลปัญหา ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่อกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ในกิจกรรมสี่ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม และด้านบำเพ็ญประโยชน์

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต โดยจำแนกตามตัวแปรสถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด ได้ดังนี้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 49.15 สถาบันราชภัฏภูเก็ต จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 50.85 และเมื่อจำแนกตามตัวแปร เพศ ได้ดังนี้ เพศชาย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.64 เพศหญิง จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 82.36 และเมื่อจำแนกตามตัวแปรระดับชั้นปีได้ดังนี้ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 49.57 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.32 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 21.84 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.27

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 2 แบบ คือ แบบที่ 1 ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับกิจกรรมที่ปฏิบัติ

ในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของนักศึกษา จำนวน 43 ข้อ คำถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วน
ประมาณค่า (rating scale) ซึ่งกำหนดไว้ห้าระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด
ซึ่งกำหนดค่าคะแนนเป็น 1 2 3 4 และ 5 ตามลำดับ แบบที่ 2 เป็นแบบสัมพัทธ์แบบมีทิศทาง
ให้ผู้ตอบเสนอแนะความคิดเห็นอย่างเสรี จากผู้นำนักศึกษาที่อยู่หอพักมหาวิทยาลัยสงขล
นครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต 15 คนและผู้นำนักศึกษาที่อยู่หอพัก สถาบันราชภัฏภูเก็ต จำนวน 15 คน
รวม 30 คน

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นผู้วิจัยได้รับคำแนะนำและตรวจสอบจากกรรมการควบคุม
วิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่อยู่หอพักสถาบันราชภัฏ
สงขลาจำนวน 30 คน เพื่อทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่น .9373

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากหัวหน้างานกิจกรรมนักศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และอาจารย์ผู้ควบคุมนักศึกษาที่อยู่หอพักสถาบัน
ราชภัฏภูเก็ต ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม จำนวน 238 ชุด ซึ่งได้ข้อมูลกลับมาครบทั้ง 238 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป spss for window
(statistical package for the social science / for window) เพื่อหาค่าสถิติดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และ
นำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ของเบสท์ เพื่อทราบระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่
อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต
2. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ค่าที (t – test) เพื่อทดสอบความแตกต่าง
ของกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ภูเก็ต กับนักศึกษาที่อยู่หอพักสถาบันราชภัฏภูเก็ต
3. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ค่าที (t – test) เพื่อทดสอบความแตกต่าง
ของกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักเพศชาย กับนักศึกษาที่อยู่หอพักเพศ
หญิง
4. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้ค่าเอฟ (F – test) เพื่อทดสอบความแตก
ต่างของกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพัก ของนักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปี
ต่างกัน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. ระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรสถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด เพศ และระดับชั้นปี พบว่า

2.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และนักศึกษาสถาบันราชภัฏภูเก็ต มีกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่าง ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาเพศชาย และนักศึกษาเพศหญิง มีกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่าง ในภาพรวม และด้านวิชาการ ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านกีฬาและนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ต่างกันมีกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่าง ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ในแต่ละด้านดังนี้

ด้านวิชาการ ควรมีการจัดกิจกรรมระหว่างเรียน โดยส่งเสริมการจัดกลุ่มด้านวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน ควรสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดมากขึ้นโดยขยายเวลาเปิดห้องสมุดถึง 20.00 น. ควรส่งเสริมให้ใช้ internet ในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ เช่นบริการนักศึกษาในราคาถูกลง ควรให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มีความรู้และประสบการณ์มากมาแนะนำด้านวิชาการ และควรมีอาจารย์ต่างประเทศด้านภาษาอังกฤษมาสอนพิเศษให้

ด้านกีฬาและนันทนาการ ควรจัดให้มีอุปกรณ์กีฬาด้านต่างๆบริการอย่างเพียงพอ ควรสร้างสนามกีฬาให้มาก ในปัจจุบันไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่ใช้ ควรจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างนักศึกษาที่อยู่หอพักเพื่อเพิ่มความสามัคคี ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬามาแนะนำและฝึกสอน และแต่ละหอพักควรมีมุมพักผ่อนให้มากกว่าที่เป็นอยู่

ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านศาสนาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ควรเชิญผู้นำด้านศาสนามาให้ความรู้นักศึกษา บ่อยๆ ควรจัดอบรมเรื่องจริยธรรม กิริยามารยาท ศาสนาให้นักศึกษารู้สึกภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง ควรมีการประชาสัมพันธ์ในกิจ

กรรมด้านศิลปและวัฒนธรรมให้ทุกคนได้รับรู้อย่างทั่วถึง และควรมีการตั้งชมรมศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม

ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ควรจัดตั้งชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หรือชมรมอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในทางเดียวกันให้มากขึ้น ควรจัดกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้มากกว่านี้ ควรปลูกฝังกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นให้มากขึ้น และจัดกิจกรรมให้มากขึ้น ควรจัดสรรงบประมาณด้านบำเพ็ญประโยชน์ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ และควรประสานงานกับชุมชนในกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ เช่นการออกค่ายอาสา

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยกิจกรรมด้านวิชาการมีการปฏิบัติมากที่สุด และกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุนิตยา ชุมพวงส์ (2535 : 52) ที่พบว่าระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง และภิญญา ศักดิ์เพชร (2528 : 128) ที่พบว่านิสิตในมหาวิทยาลัยภาคใต้ส่วนใหญ่ไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรม และสมหมาย บุญลอย (2544 : 48) พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต มีการเข้าร่วมกิจกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และด้านกีฬา นันทนาการ อยู่ในระดับปานกลาง และมานิตย์ อักษรกุล (2544 : 47) ที่วิจัยพบว่า นักเรียนนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพท้ายเหมือง จังหวัดพังงา มีความต้องการการเข้าร่วมกิจกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ต ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคที่เป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญด้านต่างๆ ค่อนข้างสูง เพราะจังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ที่ติดอยู่ในอันดับต้นๆ ของประเทศ ทำให้นักศึกษามีโอกาสเลือกที่จะใช้เวลาว่างในตัวเมืองได้ค่อนข้างมาก และเป็นที่น่าสนใจว่าหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และหอพักนักศึกษาสถาบันราชภัฏภูเก็ต อยู่ใกล้ตัวเมืองมากมีความสะดวกในการเดินทางจากหอพักเข้าสู่ตัวเมือง จากลักษณะของจังหวัดภูเก็ตที่เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยว อันประกอบด้วยแหล่งบันเทิง ห้าง

สรรพสินค้าต่างๆ ธรรมชาติแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่จำนวนมาก จึงทำให้นักศึกษาใช้เวลาว่างในตัวเมืองมากกว่าในสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติที่ได้สรุปว่า สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ๆ ในปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุ เช่น ศูนย์การค้า สถานเริงรมย์ แหล่งอบายมุขต่างๆ อันเป็นสภาพแวดล้อมที่ชักจูงให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการ เที่ยวเตร่และมั่วสุม เป็นการส่งเสริมให้เยาวชนมีพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ได้ง่าย (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ .2540 : 318) และสอดคล้องกับ สุนิตยา ชุมพวงศ์ (2535 : 52) ที่พบว่านักศึกษาที่อยู่หอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ปฏิบัติกิจกรรมในเวลาว่างโดยส่วนรวมอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากนักศึกษา ใช้เวลาว่างในตัวเมืองหาดใหญ่ที่เป็นศูนย์กลางความเจริญด้านต่างค่อนข้างสูง

ส่วนผลการวิจัยที่พบว่ากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักด้านวิชาการมีการปฏิบัติมากที่สุด และกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์มีการปฏิบัติน้อยที่สุดนั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุปผา การีเวท (2527 : 71) ศึกษาสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ปรากฏว่า นักศึกษาส่วนมาก ใช้เวลาว่างส่วนใหญ่เข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าวิชาการเพิ่มเติม ซึ่งน่าจะเป็นเพราะว่านักศึกษาต่างก็เห็นความสำคัญทางการศึกษาและให้ความสำคัญกับการเรียนของตนเองมากกว่าความสนใจต่อกิจกรรมด้านอื่นๆ เพราะการเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาการและทักษะทางวิชาชีพเพียงพอที่จะออกไปประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษาได้ จึงใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านสติปัญญาเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการ ซึ่งมีส่วนทำให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ ส่วนกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์มีการปฏิบัติน้อยที่สุดนั้น น่าจะเป็นเพราะว่ากิจกรรมด้านนี้ต้องมีรูปแบบที่เป็นทางการ ที่มีการทำงานเป็นกลุ่ม และต้องมีการรวมตัวของนักศึกษาจำนวนมากพอสมควร ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก ซึ่งจะจัดในรูปของการซ่อมแซม สร้างอาคารเรียน พัฒนาโรงเรียน สร้างสนามกีฬา จัดทำสถิติและให้ความรู้การจัดทำห้องสมุด ด้านการสาธารณสุข เช่น การจัดชุดแพทย์เคลื่อน การให้บริการแนะนำความรู้ด้านอนามัยและสาธารณสุขทั่วไป ด้านการคมนาคม เช่น การซ่อมสร้างสะพาน ถนน คูระบายน้ำ ด้านการเกษตร เช่น การสร้างฝาย การจัดระบบส่งน้ำทางการเกษตร การเผยแพร่และสถิติความรู้ทางการเกษตร ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การปลูกป่า พัฒนา ปรับปรุงอุทยาน ให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกต้อง (สุกรี เมฆทนต์. 2535 : 8 - 9) ซึ่งนักศึกษาที่อยู่หอพักต่างก็ใช้เวลาว่างปฏิบัติกิจกรรมในด้านส่วนตัว หรือปฏิบัติกิจกรรมที่ไม่ต้องจัดรูปแบบมากกว่า จึงทำให้นักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ดังนั้นน่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากมหาวิทยาลัยจะรณรงค์ให้นักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมในเวลารว่างที่เหมาะสมให้มากขึ้น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ต ต้องมีนโยบายที่เด่นชัดในการส่งเสริมให้นักศึกษาที่อยู่หอพักปฏิบัติกิจกรรมในเวลารว่าง โดยเฉพาะการสนับสนุนในประเด็นที่สำคัญสี่ประการ คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ และด้านการจัดการ (สุกรี เมฆพันธ์. 2535 : 105 - 110)

ด้านบุคลากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ต ควรจัดอาจารย์ที่จะให้ความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเพียงพอ เป็นอาจารย์ควบคุมหอพัก หรือให้อาจารย์ที่ควบคุมหอพักที่อยู่ในปัจจุบันได้รับการฝึกอบรมทางด้านกิจกรรมนักศึกษา เพื่อให้อาจารย์ที่ควบคุมหอพักได้ให้คำแนะนำปรึกษาด้านกิจกรรมในเวลารว่างของนักศึกษาอย่างมีระบบ และควรให้นักศึกษาที่เป็นกรรมการประจำหอพักมีหน้าที่รับความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษามากขึ้น โดยได้รับการฝึกอบรมทางด้านกิจกรรมนักศึกษาให้มากขึ้น

ด้านงบประมาณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ต ควรมีการสนับสนุนงบประมาณ ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแต่ละหอพักอย่างเพียงพอ ควรให้มหาวิทยาลัยหรือสถาบันมีระเบียบในการควบคุมและตรวจสอบเกี่ยวกับการจ่ายเงินในการดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้มีความคล่องตัวมากขึ้น ควรให้มีการจัดสรรเงินค่าบำรุงกิจกรรมที่พร้อมในการจัดกิจกรรมและได้รับการจัดสรรอย่างเพียงพอมากขึ้น ควรให้มีการอนุมัติโครงการและการเบิกจ่ายเงินจากสถาบันแต่ละครั้งให้มีความรวดเร็ว

ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ต ควรจัดหาสถานที่ให้นักศึกษาจัดกิจกรรมอย่างเพียงพอ ควรจัดหาอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม ให้เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาและมีการเบิกจ่ายอุปกรณ์ที่ง่าย โดยให้กรรมการแต่ละหอพักเบิกจากส่วนกลางเก็บไว้ในแต่ละหอพัก ซึ่งจะทำให้นักศึกษาที่มีเวลารว่างสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ทันที ไม่ต้องรอเบิกจ่ายอุปกรณ์จากส่วนกลาง ซึ่งจะทำให้นักศึกษาเกิดความไม่สะดวกในการปฏิบัติกิจกรรม และควรมีการดูแลทำความสะอาดสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมอยู่เสมอ ควรจัดสถานที่ที่มีอยู่ในการจัดกิจกรรมให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและมหาวิทยาลัยและสถาบันควรจัดหาที่ทำการของกลุ่มกิจกรรมให้มีย่างเพียงพอ

ด้านการจัดการ ควรมีการวางแผนการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่อยู่หอพักตลอดปีการศึกษา เช่น จัดโครงการสัมมนากิจกรรมนักศึกษาที่อยู่หอพักร่วมกันระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ที่

ควบคุมหอพัก กรรมการหอพัก กรรมการชมรม เพื่อร่วมกันเป็นผู้กำหนดแผนงานในการจัดกิจกรรม รูปแบบของการจัดกิจกรรมควรมีให้มีลักษณะเพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านจิตพิสัยที่สำคัญใน ห้า องค์ประกอบตามแนวของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540 : 1) คือ 1) ความมีระเบียบวินัย 2) ความมีน้ำใจ 3) ความเป็นไทย 4) ความสนใจใฝ่รู้และสร้างสรรค์ 5) การบริโภคด้วยปัญญาในวิถีชีวิตไทย และให้นักศึกษามีเสรีภาพในการดำเนินกิจกรรม ควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาแต่ละครั้งอย่างจริงจัง และนำผลการประเมินมาใช้ในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

ถ้าหากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ตเร่งปรับปรุงรูปแบบการจัดกิจกรรมในเวลาว่างให้กับนักศึกษาที่อยู่ในหอพักและมีนโยบายที่แน่ชัด รวมทั้งให้การสนับสนุนในประเด็นต่าง ๆ ข้างต้นแล้ว น่าจะช่วยให้กิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ และเมื่อถึงเวลานั้นมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ต ก็จะสามารถผลิตบัณฑิตที่เป็นทั้งความเป็นคนและกำลังคน (manpower and manhood) ของสังคมได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัวนักศึกษา ต่อมหาวิทยาลัยและต่อประเทศชาติ

2. การเปรียบเทียบกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรสถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด เพศ และชั้นปี พบว่า

2.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และนักศึกษาสถาบันราชภัฏภูเก็ต มีกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่าง ในภาพรวม และรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของผดุง แก้วสกุลณี (2542 : 42) ที่พบว่า นักศึกษาสถาบันราชภัฏภูเก็ต ต่างคณะกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสุกรี เมฆทันต์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่านักศึกษาซึ่งเป็นกรรมการบริหารองค์การนักศึกษา สโมสรนักศึกษา คณะ ชมรม และหอพักต่างกัน มีปัญหาในการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะว่าหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และหอพักนักศึกษาสถาบันราชภัฏภูเก็ต ต่างก็เป็นหอพักของของทางราชการ ดังนั้นจึงมีระเบียบของหอพักนักศึกษาที่ชัดเจน ซึ่งต้องมีอาจารย์ที่ควบคุมหอพักทำให้นักศึกษาที่อยู่ในหอพักต้องปฏิบัติตามระเบียบที่ทางมหาวิทยาลัยหรือสถาบันได้กำหนดไว้ ซึ่งระเบียบของหอพักนั้นมีข้อกำหนดต่างๆที่คล้ายกัน เพื่อวัตถุประสงค์ 2 ประการใหญ่ๆคือ ควบคุม

และปรับปรุงพฤติกรรมของนักศึกษาให้เหมาะสม และพัฒนานักศึกษา แพ็ควูด (Packwood.1977 : 84) ดังนั้นหอพักของทางราชการจึงมีสภาพแวดล้อมต่างๆที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งอรุณ รักรธรรม (ผดุง แก้วสกุลณี. 2542 : 50 ; อ้างอิงมาจาก อรุณ รักรธรรม. 2527 : 78) กล่าวในเรื่องนี้ว่า สิ่งแวดล้อมเดียวกันมนุษย์มีแนวโน้มที่จะคิดเหมือนกัน และศุภโชค เสือทอง (ผดุง แก้วสกุลณี. 2542 : 50 ; อ้างอิงมาจาก ศุภโชค เสือทอง 2537 : 107) ก็กล่าวในทำนองเดียวกันว่า สิ่งแวดล้อมเดียวกันจะทำให้คนปรับตัวเข้าหากันและมีมีสถานะที่ใกล้เคียงกัน เหตุผลเหล่านี้อาจทำให้นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิฑูรย์ วิทยาเขตภูเก็ต และนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิฑูรย์ วิทยาเขตภูเก็ต มีกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่าง ในภาพรวม และรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมให้กับนักศึกษาที่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ถ้าหากผู้เกี่ยวข้องกับกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ต ได้มีการประสานงานเพื่อให้ได้มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน เช่น กิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างนักศึกษาที่หอพักของสองสถาบัน การร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างพละทานามัย ความสามัคคี ความสนุกสนาน ฝึกการมีวินัย และการแสดงน้ำใจในการทำกิจกรรมร่วมกันของนักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต และเป็นการให้นักศึกษาได้รู้จักเพื่อนต่างสถาบัน เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีของบุคคลในระดับความสัมพันธ์ต่างๆ ซึ่งจะเป็นการเสริมทักษะการสร้างมนุษยสัมพันธ์ เพื่อการดำรงชีวิตได้อยู่ร่วมกันอย่างราบรื่นเป็นสุขในอนาคตในการดำรงชีวิต

2.2 นักศึกษาเพศชาย และนักศึกษาเพศหญิง มีกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่าง ในภาพรวม และด้านด้านวิชาการ ด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านกีฬาและนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเพศชายมีการปฏิบัติกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ มากกว่าเพศหญิง

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยเล็ก จันทรสะอาด (2534 : 69) ที่ทำการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นในการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของประดับ นิลพังงา (2523 : 127 – 128) ก็พบเช่นเดียวกับเล็กที่พบว่า นักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลางที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมนักศึกษาไม่ต่างกัน

การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และหอพักนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัย มีนักศึกษาพักอยู่ไม่มาก และกิจกรรมในเวลาว่างที่นักศึกษาปฏิบัติอยู่จะมีกิจกรรมที่คล้ายๆกัน เนื่องจากนักศึกษาที่อยู่ในหอพักมีอายุใกล้เคียงกัน ซึ่งอยู่ในวัยรุ่นซึ่งมีแนวความคิดและการปฏิบัติตัวที่คล้ายกันทั้งนักศึกษาเพศชายและเพศ

หญิง ทำให้ไม่เห็นความแตกต่างของกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่าง ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติที่ได้สรุปว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และเป็นช่วงวัยแห่งการได้รับอิทธิพลเป็นอย่างมากจากสังคมสิ่งแวดล้อมรอบตัวและกลุ่มเพื่อน จึงอาจก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรมได้หลายรูปแบบ ทั้งด้านการปฏิบัติตนนอกกฎเกณฑ์ของสังคม การขาดแรงจูงใจในการศึกษาเล่าเรียนและการแสวงหาประสบการณ์ชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ .2540 : 113) หรืออาจจะเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน สามารถจัดให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมโดยไม่คำนึงถึงเพศของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมองว่าเป็นเรื่องที่ดีที่ทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างเท่าเทียมกันแต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาพบว่ายังอยู่ในระดับน้อย ซึ่งผู้วิจัยคิดว่ายังไม่เป็นที่พอใจนักศึกษาคควรมีระดับการกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างมากกว่านี้

จึงน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่อยู่หอพักเป็นอย่างมาก ถ้าหากผู้เกี่ยวข้องกับกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ต จะรณรงค์ให้นักศึกษาทั้งเพศชาย และเพศหญิง สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่สามารถพัฒนาทางด้านจิตพิสัยใน ห้า องค์ประกอบคือ 1) ความสนใจใฝ่รู้และสร้างสรรค์ 2) ความมีน้ำใจ 3) ความมีวินัย 4) ความเป็นไทย 5) การบริโภคด้วยปัญญาในวิถีชีวิตไทย (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ .2540 : 1) ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ให้นักศึกษา เพื่อพัฒนาจิตใจและคุณธรรม มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมและสุนทรียภาพอันทรงคุณค่าแห่งภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ของสังคมไทย

เป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง มีการปฏิบัติกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเพศชายมีการปฏิบัติกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ มากกว่าเพศหญิง นั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของประภาศรี สุฉันทบุตร (สุนิตยา ชุมพงศ์ . 2535 : 16 ; อ้างอิงมาจากประภาศรี สุฉันทบุตร .2522 : 65) ที่พบว่าความแตกต่างระหว่างเพศของนักศึกษา จะเป็นตัวกำหนดกิจกรรมที่แตกต่างกันได้ทั้งนี้เพราะมีความสนใจแตกต่างกัน นักศึกษาชายมักจะสนใจกีฬา มวยปล้ำ ฟันดาบ ยิงปืน ขณะที่นักศึกษาหญิงสนใจศิลปะ ฟ้อนรำ และร้องเพลง และแคปแลน (Kaplan. 1975 : 90) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างของชนชาติต่าง ๆ ปรากฏว่า เพศมีส่วนกำหนดให้การทำกิจกรรมในยามว่างด้วย เช่นเด็กชายชอบเล่นฟุตบอลแต่เด็กหญิงชอบเล่นเน็ตบอล และเฮอร์ลิค (Hurlock. 1978 : 359-360) ศึกษาพบว่าเพศชายจะสนใจเครื่องยนตร์กลไก สิ่งที่ทดลองความแข็งแรง การฝึกสมองฝึก

ทักษะ แต่หญิงจะสนใจการประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ให้สวยงาม เช่น ประดิษฐ์เสื้อผ้าจากไหมพรม เป็นต้น ที่ผลวิจัยปรากฏเป็นเช่นนี้น่าจะเป็นเพราะว่า เพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกัน ด้านร่างกาย ดังนั้นความสนใจในกิจกรรมจึงแตกต่างกัน

จึงน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่หอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ตที่จะจัดอุปกรณ์กีฬา และสถานที่ที่จะให้นักศึกษาเพศชายที่สนใจกิจกรรมกีฬาให้มากขึ้นและเพียงพอ ส่วนกิจกรรมของนักศึกษาหญิงซึ่งแตกต่างกับลักษณะกิจกรรมของนักศึกษาเพศชาย สถาบันควรมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านกิจกรรมที่นักศึกษาหญิงสนใจมาให้คำแนะนำ โดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปะ การแสดงออกที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของสังคมไทย

2.3 นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ต่างกันมีกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่าง ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

การที่ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ต่างกันมีกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่าง ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เล็ก จันท์สะอาด (2534 : 69) ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของประดับ นิลพิงา (2523 : 127 – 128) ที่ทำการวิจัยพบว่า นักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลางที่อยู่ในชั้นปีที่ต่างกันมิได้ทำให้ความคิดเห็นต่อกิจกรรมนักศึกษาต่างกัน และจารุบุตร ฟาร์มขาว (2525 : 101 – 109) ก็พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง และระดับครูศาสตร์บัณฑิตมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน และสมหมาย บุญลอย (2544 : 49) พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ระดับชั้นปีที่ต่างกันเข้าร่วมกิจกรรมในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และมานิตย์ อักษรกุล (2544 : 48) ที่วิจัยพบว่า นักเรียนนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพท้ายเหมือง จังหวัดพังงา ระดับชั้นปีที่ต่างกันมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า หอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และหอพักสถาบันราชภัฏภูเก็ต มีนักศึกษาที่อยู่ในหอพักไม่มากวิถีชีวิตและการทำกิจกรรมในเวลาว่างของนักศึกษาจึงสัมพันธ์กันในวงจำกัด นักศึกษาส่วนใหญ่ค่อนข้างรู้จักกันและทำกิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ ร่วมกันอยู่แล้ว จึงอาจเป็นเหตุให้นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ต่างกันมีกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่าง ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่อยู่หอพักเป็นอย่างมาก ถ้าหากผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบัน

ราชภัฏภูเก็ต ได้สนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษารุ่นพี่ตระหนักในบทบาทของความเป็นพี่ที่ต้องสร้าง ความรู้สึกศรัทธาแก่รุ่นน้อง ปรับบทบาทให้เป็นที่ปรึกษาในฐานะที่เคยมีประสบการณ์ในการใช้ชีวิต ในหอพักของสถาบันมาก่อน และดูแลช่วยเหลือรุ่นน้องอย่างเหมาะสม และเสริมสร้างวัฒนธรรม การอยู่ร่วมกันตามวิถีแบบไทยที่พึ่งพาอาศัยและช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เช่นจัดกิจกรรมออกกำลังการ แทนการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่ด้วยการกลั่นแกล้งทารุณ เสพของมีนเมาหรือกระทำการสิ่งที่ไม่เหมาะสม หรือจัดแข่งขันกีฬาพื้นบ้านไทยเพื่อเสริมสร้างความสามัคคีและความสนุกสนานของรุ่นพี่รุ่นน้อง ทั้งยังช่วยเสริมสร้างความรู้สึกศรัทธาเห็นคุณค่าของการละเล่นตามวิถีชีวิตไทยและยังเป็นการ สนับสนุนให้นักศึกษามีบทบาทในการร่วมอนุรักษ์เผยแพร่ความเป็นไทยได้อีกแนวหนึ่ง

3. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ในแต่ละด้านดังนี้

ด้านวิชาการ ควรมีการจัดกิจกรรมระหว่างเรียน โดยส่งเสริมการจัดกลุ่มด้านวิชาการเพื่อ แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน ควรสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดมากขึ้นโดยขยายเวลา ปิดห้องสมุดถึง 20.00 น. ควรส่งเสริมให้ใช้ internet ในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ เช่นบริการ นักศึกษาในราคาถูก ควรให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มีความรู้และประสบการณ์มากมาแนะนำด้าน วิชาการ และควรมีอาจารย์ต่างประเทศด้านภาษาอังกฤษมาสอนพิเศษให้

ด้านกีฬาและนันทนาการ ควรจัดให้มีอุปกรณ์กีฬาด้านต่างๆบริการอย่างเพียงพอ ควร สร้างสนามกีฬาให้มาก ในปัจจุบันไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่ใช้ ควรจัดการแข่งขันกีฬา ระหว่างนักศึกษาที่อยู่หอพักเพื่อเพิ่มความสามัคคี ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬามาแนะนำและฝึก สอน และแต่ละหอพักควรมีมุมพักผ่อนให้มากกว่าที่เป็นอยู่

ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านศาสนาให้มากกว่าที่เป็น อยู่ ควรเชิญผู้นำด้านศาสนามาให้ความรู้ให้นักศึกษา บ่อยๆ ควรจัดอบรมเรื่องจริยธรรม กิริยา มารยาท ศาสนาให้นักศึกษารู้สึกภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง ควรมีการประชาสัมพันธ์ในกิจกรรม ด้านศิลปและวัฒนธรรมให้ทุกคนได้รับรู้อย่างทั่วถึง และควรมีการตั้งชมรมศาสนา ศิลปและ วัฒนธรรม

ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ควรจัดตั้งชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หรือชมรมอื่นที่มีวัตถุประสงค์ ในทางเดียวกันให้มากขึ้น ควรจัดกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้มากกว่านี้ ควรปลูกฝังกิจกรรมการ บำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นให้มากขึ้น และจัดกิจกรรมให้มากขึ้น ควรจัดสรรงบประมาณด้านบำเพ็ญ ประโยชน์ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ และควรประสานงานกับชุมชนในกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ เช่นการออกค่ายอาสา

ข้อเสนอแนะ

1. จากการที่ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต อยู่ในระดับปานกลางจึงเป็นเรื่องที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ต และผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะฝ่ายควบคุมหอพักนักศึกษา ควรตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษา โดยจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมตามความถนัดและความต้องการด้วยความสมัครใจ เช่น การจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ตามความสนใจของนักศึกษา เปิดห้องสมุดให้นักศึกษาค้นคว้าโดยเพิ่มเวลาให้มากขึ้น จัดอุปกรณ์กีฬาให้นักศึกษาใช้มากขึ้น สร้างแรงจูงใจให้นักศึกษามีความรู้สึกรักยินดี และภาคภูมิใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ด้วยการยกย่องชื่นชม การให้เกียรติบัตร การให้ทุนการศึกษา

2. จากข้อเสนอแนะต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ผู้วิจัยคิดว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต และสถาบันราชภัฏภูเก็ต ควรตระหนักถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ได้แก่ งบประมาณ ระบบการจัดการ บุคลากร อาคารสถานที่ และรูปแบบการจัดกิจกรรม รวมทั้งสนับสนุนให้ท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วมต่อการจัดกิจกรรมให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

3. ควรส่งเสริมให้คณาจารย์ประจำวิชา สอดแทรกจิตสำนึกความเป็นไทย เข้าเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการปลูกฝังค่านิยมที่สร้างสรรค์ให้ครบถ้วนตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 23 (1), (3) และมาตรา 24 (4) เพื่อสร้างคนให้มีความรู้คู่คุณธรรม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

2. ควรศึกษาปัญหาของกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

3. ควรศึกษารูปแบบของการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ตในแนวสร้างสรรค์

บรรณานุกรม

- กิติมา ปรีดาติลก. การบริหารการนิเทศศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.2523.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540.
- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. คู่มือการจัดกิจกรรมและสื่อเพื่อการพัฒนาจิตพิสัยในระบบการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2540.
- คณะกรรมการการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ,สำนักงาน. บทวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียนนิสิตนักศึกษาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: กองนโยบายและแผนงานเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2525.
- จารุบุตร ฟ่ำรุ่มขาว. การจัดกิจกรรมนักศึกษาวิทยาลัยครู ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินญา นิพนธ์ กศม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,2525. อัดสำเนา
- จินตนา ยูนิพันธ์. องค์กรในการจัดกิจกรรมนักศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2535.
- ฉัตรชัย อรรถนันท์. หลักบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 พิษณุโลก : แผนกเอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2524.
- ชีรวัดณ์ นิเจนตร. การศึกษาไทย. ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏภูเก็ต.2537. อัดสำเนา
- ชูศักดิ์ เอกเพชร. ภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา
- ไชยรัตน์ รุจิพงศ์. การบริหารกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิตในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษา และกรรมการนักศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,2536. อัดสำเนา.
- ถวิล เกื้อกุลวงศ์. การบริหารงานการศึกษาสมัยใหม่ทฤษฎีวิจัยและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- ทิพวัลย์ แก้วทาสี. ปัญหาและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2533.

- ธีระ นทีวุฒิภูกุล. การศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
อัสสัมชัญ.2521.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : อเนกศิลป์การพิมพ์, 2537.
- บุปผา การีเวท. สภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนในทัศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
ที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ประสานมิตร, 2527. อัสสัมชัญ.
- ประดับ นิลพังกา. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครู
ส่วนกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2523. อัสสัมชัญ.
- ประภาศรี สุฉันทบุตร. สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยรามคำแหงในทัศนะของนักศึกษา.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2522. อัสสัมชัญ.
- ผดุง แก้วสกุลณี. ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาของ
สถาบันราชภัฏภูเก็ต. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา,
2542.
- พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช ,2529.
- พานี ปรีชานนท์ และคนอื่นๆ. รายงานการวิจัยกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอกหลักสูตร
ของนิสิต นักศึกษา ในสถาบันระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริม และประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2527.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. ความสำพันธ์ในหมู่นิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : เจริญรัตน์การพิมพ์,
2530.
- ภิญญา ศักดิ์เพชร. การศึกษาทัศนคติของอาจารย์และนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในภาคใต้
ที่มีต่อกิจกรรมนิสิต นักศึกษา ปีการศึกษา 2527. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2528.
- ภิญญา สาธิต. หลักการบริหาร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- มานิตย์ อักษรกุล. ศึกษาความต้องการการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษา ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพท่าแขกเหมือง จังหวัดพังงา. ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา, 2544.

มหาวิทยาลัย,ทบวง. แผนพัฒนาการศึกษาอุดมศึกษา ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544). กรุงเทพฯ :
ทบวงมหาวิทยาลัย , 2540.

_____. คู่มือการจัดกิจกรรมนิสิต. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย , 2538.

เมธี ปิรันธนานนท์. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร, 2525.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.

รัชนี คำแสน. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัย

ครู ภาคเหนือ วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา

ราชภัฏภูเก็ต ,สถาบัน คู่มือนักศึกษาสถาบันราชภัฏภูเก็ต. : สำนักทะเบียนและประมวลผล, 2541.

_____. คู่มือนักศึกษาสถาบันราชภัฏภูเก็ต. ภูเก็ต. : สำนักทะเบียนและประมวลผล, 2544

ละออง วรรณโคตร. งานบุคลากรนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

เล็ก จันทร์สะอาด. การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา , 2534.

วชิรญา บัวศรี. “ก้าวใหม่ของกิจการนิสิต.” ศรีนครินทร์วิโรฒสาร.1(3) :45-50:กุมภาพันธ์ –

พฤษภาคม 2518.

วรุฒิ จรัสตระกูล. ปัญหาวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.

วัฒนา พุ่มเล็ก. การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการ

เรียนสูง ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์

ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513. อัดสำเนา.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. “การบริหารงานด้านหอพัก,” ใน นิสิตนักศึกษา : หลักการ

ปัญหาและแนวปฏิบัติ. 2 : 100-112 : กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ , 2525.

_____. งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

วิจิตร ศรีสอาน. “ศิลปศาสตร์กับวิชาชีพ,” อุดมศึกษา. 37 : 19-24 : สิงหาคม 2522.

_____. “การศึกษากับการแบ่งชั้นทางสังคม,” เอกสารคำสอนชุดพัฒนศึกษา.

พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ : ฝ่ายการพิมพ์สำนักเทคโนโลยีการศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2521.

- สงขลานครินทร์, มหาวิทยาลัย. คู่มือนักศึกษา. สงขลา : 2533.
- _____. วิทยาเขตภูเก็ต, มหาวิทยาลัย. รายงานสรุปกิจกรรมนักศึกษา . ภูเก็ต 2539 .
- _____. วิทยาเขตภูเก็ต, มหาวิทยาลัย. รายงานสรุปกิจกรรมนักศึกษา . ภูเก็ต 2542 .
- _____. วิทยาเขตภูเก็ต, มหาวิทยาลัย. คู่มือนักศึกษา . ภูเก็ต 2544 .
- สมบัติ กาญจนกิจ . สันตนาการขั้นนำ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- สมบัติ วัจนะสาริกากุล . สภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามทัศนะของ
นักศึกษาและผู้บริหาร. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- สมหมาย บุญลอย. ศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตภูเก็ต. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา, 2544.
- สว่าง ภูวัฒน์วิบูลย์. แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 พ.ศ. 2540 – 2544. พิษณุโลก :
ฝ่ายเอกสารการพิมพ์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม, 2540. อัดสำเนา
- สามารถ คงสะอาด. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัย
ครูภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
อัดสำเนา.
- สายพิน สุตคนึง. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนิสิตระดับ
ปริญญาตรี. ปรินซ์นิพนธ์. กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2536. อัดสำเนา
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. หลักสูตรกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ : ,มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525
- สุกรี เมฆทันต์. การศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ปรินซ์นิพนธ์
กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา , 2535.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. การบริหารงานบุคคล. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2534.
- สุนิตยา ชุมพวงส์. การศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษา ที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
, 2535.
- อำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์. ปัญหาและความต้องการด้านกิจการนักศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรี ณ ศาลายา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม, 2529.
- อุทัย ธรรมเตโช. หลักการบริหารการศึกษ. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2531.

- Astin, Alexander W. The College Environment. New York : American Council on Education, 1968.
- Best, John W. Research in Education. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, 1981.
- Elmer, Donald. "A comparative Study of the Opinions of Student, Faculty and Local Board Member Regarding the Appropriate Elements of Student Activities Programme in Metropolitan Virginia Community College." Dissertation Abstracts International. 35 (4) : 1882 A; 1974.
- Fittenger, Michael Evan. "Student Faculty and Administrator Perception of Student Affairs Program in Professional School." Dissertation Abstracts International. 40 : 702 – A , August, 1979.
- Good ,Carter V. Dictionary of Education.New York : McGraw – Hill Book Company, 1973.
- Gulick, Luther and Lyndall Urwick. Papers on the Science of Administration. New York : Institute of Public Administration, 1973.
- Hurlock, E.B. Child Development. New York : McGraw-Hill Book Company, 1978.
- Kaplan, Max. Leisure : Theory and Policy. New York : John Wiley & Son, Inc., 1975.
- Kauffman, Joseph E. Report of the Committee on the Student in Higher Education. New Haven, Connecticut : The Hazen Foundation, 1968.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities", Journal of Education and Psychological Measurement. 607-610, 1970.
- Packwood, William T. College student Personnel Services. Springfield, Illinois : Brannerstone House, 1977.
- Peterson, White M. Higher Education. New York : McGraw-Hill Book Company, 1966.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

(สำเนา)

ที่ ทม 2301.03/507

บัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

9 เมษายน 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ เจียบประเสริฐ

บัณฑิตวิทยาลัยขอรับรองว่า นางสาวบุหงา วงศ์ทิพย์ เป็นนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.วีระชัย เสมารักดี

ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์มะโน คำบำรุง

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน คือ ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามพร้อมข้อเสนอแนะ ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามสมบูรณ์ถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้งานวิจัยที่มีคุณภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วยจักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(นายบรรจง โอฬาริ)

ผู้ช่วยอธิการบดี รักษาราชการแทน

ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา

กลุ่มงานบริการการศึกษา

โทรศัพท์/โทรสาร (074) 443988

(สำเนา)

ที่ ทม 2301.03/508

บัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

9 เมษายน 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ
เรียน อาจารย์วิโรจน์ ภู่อ่อง

บัณฑิตวิทยาลัยขอรับรองว่า นางสาวบุหงา วงศ์ทิพย์ เป็นนิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติ
ในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.วีระชัย เสมารักดี ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์มะโน คำบำรุง กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน คือ ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของแบบสอบถามพร้อมข้อเสนอแนะ ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบ
ถามสมบูรณ์ถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้งานวิจัยที่มีคุณภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้ี้ด้วยจักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(นายบรรจง โอฬาริ)

ผู้ช่วยอธิการบดี รักษาราชการแทน

ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา

กลุ่มงานบริการการศึกษา

โทรศัพท์/โทรสาร (074) 443988

(สำเนา)

ที่ ทม 2301.03/509

บัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

9 เมษายน 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศึกษาสิทธิ์ มณีพันธ์

บัณฑิตวิทยาลัยขอรับรองว่า นางสาวบุหงา วงศ์ทิพย์ เป็นนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.วีระชัย เสมารักดี

ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์มะโน คำบำรุง

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน คือ ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามพร้อมข้อเสนอแนะ ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามสมบูรณ์ถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้งานวิจัยที่มีคุณภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้ี้ด้วยจักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(นายบรรจง โอฬาริ)

ผู้ช่วยอธิการบดี รักษาราชการแทน

ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา

กลุ่มงานบริการการศึกษา

โทรศัพท์/โทรสาร (074) 443988

(สำเนา)

ที่ ทม 2301.03/610

บัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

10 พฤษภาคม 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏภูเก็ต

บัณฑิตวิทยาลัยขอรับรองว่า นางสาวบุหงา วงศ์ทิพย์ เป็นนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.วีระชัย เสมารักดี

ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์มะโน คำบำรุง

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ให้นักศึกษาที่อยู่ในหอพักของสถาบันราชภัฏภูเก็ต
ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ชิตพงศ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

กลุ่มงานบริการการศึกษา

โทรศัพท์/โทรสาร (074) 443988

(สำเนา)

ที่ ทม 2301.03/611

บัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

10 พฤษภาคม 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งวิทยาเขตภูเก็ต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บัณฑิตวิทยาลัยขอรับรองว่า นางสาวบุหงา วงศ์ทิพย์ เป็นนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.วีระชัย เสมารักดี

ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์มะโน คำบำรุง

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ให้นักศึกษาที่อยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ชิตพงศ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

กลุ่มงานบริการการศึกษา

โทรศัพท์/โทรสาร (074) 443988

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษา
ในจังหวัดภูเก็ต

ผู้วิจัย

นางสาวบุหงา วงศ์ทิติย์

นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมามักดี ประธานกรรมการ

รศ. มะโน คำบำรุง กรรมการ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษา
ในจังหวัดภูเก็ต

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 แบบ ดังนี้
แบบที่ 1 เครื่องมือแบบสอบถามปลายปิดมี 2 ตอน
ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา
ตอนที่ 2 สอบถามกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษา
แบบที่ 2 แบบสัมภาษณ์แบบมีทิศทาง
2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของ
นักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต
3. ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจะใช้คำตอบ
ของท่านเพื่อการวิจัยเรื่องนี้เท่านั้นซึ่งจะสงวนคำตอบไว้เป็นความลับ และจะไม่มีผลใด ๆ ต่อการ
ศึกษาของท่าน
4. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมของสถาบันอุดม
ศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต

การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จได้ก็เพราะได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจาก
นักศึกษาทุกท่าน ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวบุหงา วงศ์ทิติย์

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ – สถาบันราชภัฏภูเก็ต

ตอนที่ 1 :แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

คำชี้แจง : โปรดกรอกข้อความหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () หน้าข้อความที่ตรงกับ

สถานภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. สถาบันอุดมศึกษาที่ท่านศึกษาอยู่

() มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต

() สถาบันราชภัฏภูเก็ต

สำหรับผู้วิจัย

[]

2. เพศ

() ชาย

() หญิง

[]

3. ชั้นปีที่กำลังศึกษา

() ปีที่ 1

() ปีที่ 2

() ปีที่ 3

() ปีที่ 4

[]

ตอนที่ 2 สอบถามระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพัก

คำชี้แจง : โปรดอ่านข้อความเกี่ยวกับกิจกรรมแต่ละข้อให้เข้าใจ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับคะแนน ตามระดับการปฏิบัติของท่าน โดยขอให้ท่านตอบทุกข้อ ซึ่งระดับคะแนนเป็นดังนี้

ปฏิบัติน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
ปฏิบัติน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ปฏิบัติปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
ปฏิบัติมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปฏิบัติมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อที่	กิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติในเวลารว่าง	ระดับการปฏิบัติ				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
		1	2	3	4	5
(0)	ดูโทรทัศน์เพื่อการบันเทิง..... ✓

จากตัวอย่างแสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้ปฏิบัติกิจกรรมในเวลารว่างโดยดูโทรทัศน์เพื่อการบันเทิงในระดับมาก

ข้อ ที่	กิจกรรมที่นักศึกษา ปฏิบัติในเวลาว่าง	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
		1	2	3	4	5	
41	ให้ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตย ต่อชุมชน.....	
42	จัดนิทรรศการให้ความรู้เรื่อง โรค เอดส์ ยาเสพติดอื่นๆ.....	
43	รณรงค์การเลิกสูบบุหรี่และยา เสพติด อื่นๆ.....	

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ต่อแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวบุหงา วงศ์ทิติย์

นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ – สถาบันราชภัฏภูเก็ต

แบบสัมภาษณ์แบบมีทิศทาง

แบบสัมภาษณ์แบบมีทิศทาง ให้ผู้ตอบเสนอแนะความคิดเห็นอย่างเสรี จากนักศึกษาที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต 15 คน และที่อยู่หอพักของสถาบันราชภัฏภูเก็ต 15 คน เพื่อประมวลปัญหา ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นต่อการปฏิบัติกิจกรรมในเวลาว่าง 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ () นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต
() นักศึกษาสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ประเด็นกิจกรรม	ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
1. ด้านวิชาการ		
2. ด้านกีฬาและนันทนาการ		
3. ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		
4. ด้านบำเพ็ญประโยชน์		

ภาคผนวก ค.

ตาราง 16

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติใน
 เวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต รายข้อ

ข้อ ที่	รายการกิจกรรม	\bar{X}	SD	ระดับการ ปฏิบัติ
ด้านวิชาการ				
1.	ทำการบ้าน	4.0714	1.0590	มาก
2.	ทบทวนวิชาที่เรียน	3.4160	1.0017	ปานกลาง
3.	อ่านตำรา	2.9412	1.2481	ปานกลาง
4.	ค้นคว้าวิชาการในห้องสมุด	2.0798	1.1933	น้อย
5.	เข้าฟังการแนะนำทางวิชาการ(ติว)	1.7413	.8384	น้อย
6.	อภิปรายเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการกับ เพื่อนในหอพัก	2.0882	1.0497	น้อย
7.	ร่วมจัดนิทรรศการด้านวิชาการ	1.8950	.9730	น้อย
8.	ชมนิทรรศการทางด้านวิชาการที่คณะหรือ มหาวิทยาลัยจัดขึ้น	3.5966	1.2312	ปานกลาง
9.	ดูโทรทัศน์รายการศึกษา	3.2857	1.2572	ปานกลาง
10.	ฟังวิทยุรายการศึกษา	3.1176	1.2905	ปานกลาง
11.	อ่านหนังสือพิมพ์และวารสารวิชาการ	2.2311	1.2667	น้อย
12.	ค้นคว้าทางวิชาการทาง Internet	2.2941	1.1932	น้อย
รวม		2.7276	.8182	ปานกลาง

ด้านกีฬาและนันทนาการ

13	เล่นกีฬากลางแจ้งอย่างใดอย่างหนึ่งยามว่างจาก การเรียน	2.4622	1.2413	ปานกลาง
----	---	--------	--------	---------

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ ที่	รายการกิจกรรม	\bar{X}	SD	ระดับการ ปฏิบัติ
14	เล่นกีฬาในร่มอย่างใดอย่างหนึ่งยามว่างจากการเรียน	2.3235	1.2862	น้อย
15	แข่งขันกีฬาร่วมกับชุมชน	2.1765	1.2232	น้อย
16.	ฝึกอบรมทักษะการเล่นกีฬา	2.2686	1.1670	น้อย
17	เล่นดนตรีอย่างใดอย่างหนึ่ง ยามว่างจากการเรียน	1.9832	1.2289	น้อย
18	ชมดนตรีไทยหรือชมดนตรีสากล	1.6513	.9938	น้อย
19	ฝึกอบรมเกี่ยวกับการเล่นดนตรีทั้งไทยหรือสากล	2.0840	1.1553	น้อย
20	ทัศนศึกษาสถานที่สำคัญทางในจังหวัด	3.1008	.8991	ปานกลาง
21	ดูโทรทัศน์หรือวิดีโอเพื่อการบันเทิง	3.6891	1.0454	มาก
22	ฟังวิทยุเพื่อการบันเทิง	3.6471	1.2228	ปานกลาง
23	อ่านหนังสือและวารสารบันเทิง	3.5000	1.2109	ปานกลาง
24	ใช้ Internet ในด้านความบันเทิง	2.2731	1.0337	น้อย
	รวม	2.5966	.6082	ปานกลาง
ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม				
25	ทัศนศึกษาสถานที่สำคัญทางศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม	2.9412	1.2481	ปานกลาง
26	ร่วมกิจกรรมประเพณีของท้องถิ่น เช่น งานปล่อยเต่า งานถือศีลกินเจ	2.9118	1.2581	ปานกลาง
27	ร่วมกิจกรรมวันสำคัญของชาติ /ท้องถิ่น	2.7689	1.2634	ปานกลาง
28	ฝึกหรือแสดงศิลปะพื้นบ้าน เช่น หนังตะลุง มโนราห์	2.2899	1.1818	น้อย
29	เล่นดนตรีไทย	1.9538	1.0683	น้อย
30	เข้าค่ายอบรมจริยธรรม	2.4370	1.2771	ปานกลาง

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ ที่	รายการกิจกรรม	\bar{X}	SD	ระดับการ ปฏิบัติ
31	ประกวดมารยาทไทย	1.9328	.9523	น้อย
32	นั่งสมาธิ หรือละหมาด	3.1176	1.2905	ปานกลาง
33	ไปร่วมกิจกรรมทางศาสนา	2.0798	1.1933	น้อย
	รวม	2.4925	.7377	ปานกลาง
<u>ด้านบำเพ็ญประโยชน์</u>				
34	ร่วมโครงการค่ายอาสาพัฒนาชนบท	2.2941	.8504	น้อย
35	ร่วมโครงการบำเพ็ญประโยชน์ในมหาวิทยาลัย/ สถาบัน	2.5336	.8841	ปานกลาง
36	ให้บริการและแนะนำความรู้ต่าง ๆ แก่ชุมชน	2.2479	1.1735	น้อย
37	บริจาคทรัพย์สิน สิ่งของ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย และผู้ทุกข์ยาก	2.2269	1.0100	น้อย
38	บริจาคโลหิตให้แก่ผู้ป่วยและโรงพยาบาล	2.1639	.9692	น้อย
39	พัฒนาสถานที่สำคัญของศาสนาโบราณสถาน โบราณวัตถุ	2.4622	1.1421	ปานกลาง
40	อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การปลูกป่า เข้าร่วมกิจกรรมสิ่งแวดล้อม เป็นต้น	2.4622	1.1122	ปานกลาง
41	ให้ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตย ต่อชุมชน	2.2941	1.1165	น้อย
42	จัดนิทรรศการให้ความรู้เรื่อง โรคเอดส์ ยาเสพติด อื่นๆ	2.3319	1.2372	น้อย
43	รณรงค์การเลิกสูบบุหรี่และยาเสพติด อื่นๆ	2.3277	1.2901	น้อย
	รวม	2.4815	.7348	ปานกลาง

บทคัดย่อ

ศึกษากิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพัก
ของสถาบันอุดมศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต

บทคัดย่อ
ของ
บุหงา วงศ์ทิติย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ตุลาคม 2544

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบตลอดจนสัมพันธภาพ เพื่อประมวลข้อเสนอแนะกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ตามตัวแปรสถาบันอุดมศึกษาที่นักศึกษาสังกัด เพศ และชั้นปี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 238 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ห้าระดับ มีจำนวน 43 ข้อ และแบบสัมพันธภาพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดย ค่าที (t - test) และค่าเอฟ (F - test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพัก ของสถาบันอุดมศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาที่อยู่หอพักต่างสถาบัน และที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ต่างกัน มีกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่าง ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาเพศชาย และนักศึกษาเพศหญิง มีกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่าง ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และด้านวิชาการ ด้านศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านกีฬาและนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลารว่างของนักศึกษาที่อยู่หอพักของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต ควรมีการจัดกิจกรรมระหว่างเรียน โดยส่งเสริมการจัดกลุ่มด้านวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน ควรจัดให้มีอุปกรณ์กีฬาด้านต่างๆบริการอย่างเพียงพอ ควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านศาสนาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ควรจัดตั้งชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หรือชมรมอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในทางเดียวกันให้มากขึ้น

A STUDY OF PASTIME ACTIVITIES OF THE STUDENTS RESIDING
IN RESIDENCE HALLS OF HIGHER EDUCATION INSTITUTES,
PHUKET PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
BUNGA WONGTHIT

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Educational Education

Thaksin University

October 2001

This research studied the level of pastime activities of the students residing in residence halls of higher education institutes in Phuket and compared these activities according to the variables of institutes where the students were studying, sex, and year of study. Suggestions regarding pastime activities were also compiled and presented.

The research sample subjects were 238 students who were residing in residence halls of higher education institutes. The data collection instrument was a 43-item rating-scale questionnaire and interview questions. The statistics utilized in the analysis of the data were percentage, mean, and standard deviation. The t-test and F-test were used to test the hypotheses.

The results revealed that:

1. The level of pastime activities of the students as a whole and in the individual components was moderate.
2. There were no significant differences between the students who were studying at Prince of Songkhla University, Phuket and Rajabhat Institute, Phuket, in their pastime activities either as a whole or in the individual components.
3. There were no significant differences between male and female students in their overall pastime activities or in the components of academic affairs, religion, art and culture, and community service. However, there was a significant difference at the .05 level in the component of sports and recreation.
4. As a whole and in the individual components, there were no significant differences between the students who were studying at different year levels.

Suggestions to improve pastime activities of the students residing in residence halls were as follows. Student activities should be provided at the same as the teaching and learning activities. Academic-related activities to promote learning and the exchange of knowledge should be promoted. Sports equipment should be provided and there should be more religion-related activities. Clubs for environmental preservation and for similar purposes should be set up.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวบุหงา วงศ์ทิติย์
วัน เดือน ปี	20 กุมภาพันธ์ 2516
ภูมิลำเนาเดิม	75/1 หมู่ที่ 7 ตำบลชะรัด อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	43/162 หมู่บ้านธารทองวิลล่า ซ. 2/2 ถ.พัฒนาท้องถิ่น ต.วิชิต อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000 โทร. 01-8942443, (076) 256742-3, 215787 ต่อ 13 E – mail : BungaWongthit@yahoo.com
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูใหญ่ หลักสูตรนานาชาติ (English Programme) โรงเรียนขจรเกียรติศึกษา จังหวัดภูเก็ต
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2528	ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลพัทลุง อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง
พ.ศ. 2531	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชะรัดชนูปถัมภ์ อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง
พ.ศ. 2534	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพัทลุง (ประจำจังหวัด) อำเภอเมืองจังหวัด พัทลุง
พ.ศ. 2536	ประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูง สาขาการจัดการโรงแรม และการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
พ.ศ. 2538	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิชาเอกการจัดการทั่วไป สถาบันราชภัฏภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
พ.ศ. 2544	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ. ม.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ